

حەج و عومره

فەزڵ و چۆنیەتی و حوکمەکانیان
بە گوێرهی بەلگەکانی قورئان و سوننەت
(خەدوا عنی مناسککم)

(صحیح جامع الصغیر/ ۷۸۸۲)

نوسینی

م. عبداللطیف أحمد مصطفی

(پیش نوێژو ووتار خوێنی مزگەوتی گەورەیی چوارقورنە)

چاپی دووهم

۲۰۰۸ میلادی

۱۴۲۹ هه‌جری

کەڤڵا و کەرکەڤا کەڤا

مەپەرێ بەهەشت

www.ba8.org

✉ islam_kurd_ba8@yahoo.com

☎ 07701517378

عێراق - کوردستان - کەرار

هه‌میشه له‌گه‌ڵمان بن بۆ به‌ره‌مه‌مان نوێ

کتیبی ژماره (۱۷)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بیٹہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [سورة آل عمران ١٠٢] .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا

اللَّهِ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء : ١] .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ

فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب : ٧٠ - ٧١] .

أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

حوکمی حج و عومره

حج و عومره ہر دو وکیان واجبین یه ک جار له ژیاندا له سہر ہه موو موسلمانیکي بالځ بووی عاقلی ئازادی به توانا له

لاشه و مال، که ریگه شی پی بدریت و ئەمین بیت، خوی گه وره فہرموویہ تی:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ (سورة آل عمران: ١٠٢).

واته: حجی مالی خوا واجبه و حجی خوی یه له سہر ہه موو ئه و کہ سانہی توانایان ہه بیت.

وہ پیغہ مہر ﷺ فہرموویہ تی: (إن العمرة قد دخلت في الحج إلى يوم القيامة)^(١) واته: عومرہش ہاتوتہ ناو حج

کردنہ وہ تا رژی قیامت، کہ واتہ عومرہش واجب بووہ و پیویستہ ہر دوکیان بکرین.

وہ عائیشہ (رہزای خوی لی بیت) پرسیری کرد له پیغہ مہری خوا ﷺ: (هل على النساء الجهاد ؟).

واته: ئایا ئافرہ تان جیہاد کردنیان له سہرہ؟ فہرمووی: (نعم عليهن جهاد لا قتال فيه، الحج والعمرة)^(١).

(١) صحیح مسلم.

(١) رواہ أحمد والنسائی صحیح علی شرط مسلم.

واتہ: بہ لئی جیہادیکیان لہ سہر واجبہ جہنگی تیدا نیہ کہ ئو جیہادہش حج و عومرہیہ.

کہ واتہ ئافرہ تیش وہ کو پیاو حجی لہ سہرہ، بہ لام لہ گہل ئو مہرجانہی پئشودا پئویستہ مہرجیکی تریشی تیدا بیٹ کہ ئویش بریتیہ لہ: (لہ گہل بوونی میردہ کہی یان پیاویکی مہ حرہم بوئی) بو ئوہی بتوانیت سہ فرہ بکات بو حج.

عبداللہ ی کوری عہباس (رہزای خوی لئی بیٹ) ووتی: گویم لئی بوو پیغہ مہبری خوا ﷺ دہیفہ رموو (لا یخلو رجلٌ بامرأةٍ إلاّ ومعها ذو محرم، ولا تسافر المرأة إلاّ مع ذي محرم) ^(۱).

واتہ: با ہیچ پیاویک لہ گہل ئافرہ تیکی بیگانہ دا تہنہا نہ بیٹ، ئیلا مہ گہر ئافرہ تہ کہ مہ حرہ میکی خوی لہ گہل بیٹ، وہ با ہیچ ئافرہ تیکی سہ فرہ نہ کات ئیلا بہ مہ حرہ مہ وہ نہ بیٹ.

پیاویکی سہ کہ ئو فرمودہ یہی بیست ہست او ووتی: ئی پیغہ مہبری خوا خیزانم خوی دہرچووہ بہرہ و حج، وہ منیش بہ نیازی فلانہ غہ زوہم کہ بو جیہاد بجم، پیغہ مہ ریش ﷺ فہ رموی: (انطلق فحجّ مع امرأتک). واتہ: برؤ دہرچوو بگہ بہ خیزانم و لہ گہل ئو دا حج بکہ.

فہزلی حج و عومرہ

وہ فہزلیان زورہ، ہر وہ کہ لہ مہ دیسانہ دا دہر دہ کہ ویت:

۱. (العمرۃ الی العمرة کفارة لما بینہما، والحج المبرور لیس لہ جزاء إلاّ الجنۃ) ^(۱).

واتہ: عومرہ دوی عومرہ کہ فارہت و رہ شکرہ وہی گوناہی نیوانیانہ، وہ حجی چاک پاداشتی نیہ تہنہا بہ ہشت نہ بیٹ.

۲. (تابعوا بین الحج والعمرة، فإنہما ینفیان الذنوب والفقیر، کما ینفی الکیر خبث الحدید والذہب والفضۃ) ^(۲). واتہ: حج و عومرہ لہ دوی حج و عومرہ بکہن، چونکہ حج و عومرہ تاوان و فہ قیری لادہ بہن ہر وہ کہ چوں ناگری کورہی ئاسنگہر ژہنگ و پیسی ئاسن و زیرو زیو لادہ بات.

۳. (من حج (هذا البیت) فلم یرفت ولم یفسق، رجع کیوم ولدتہ أمہ) ^(۳).

واتہ: ہر کہ سیک حج بکات بہ خالیسی لہ بہر خاتری خوا، وہ لہ حج کہ یدا جیماعی خیزانی نہ کات و خرابہ کاریش نہ کات، ئوہ دہ گہریتہ وہ لہ حج وہ کہ ئو پورژہی لہ دایک بووہ بہ پاکی و بی تاوان.

^(۱) رواہ مسلم / ۱۳۴۱.

^(۲) البخاری / ۱۷۷۳ و مسلم / ۱۳۴۹.

^(۳) أخرجه الترمذی (صحیح).

^(۱) البخاری / ۱۸۲۰.

عومرہ کاشت بکہ لہ پیش حج

کہ واتہ - برای حج ویست - واجبی عومرہ ش بہ جی بہینہ و لہ گہ لّ حہ جہ کہ ت عومرہ ش بکہ بؤ ئہ وہی ئەم ئەرکی عومرہ کردنہ ش لہ سہر شانت لابیہیت و ئەم ہہ موو خیرہ زورہی عومرہ کردنہ ش وہ دەست بہینیت - إن شاء اللہ - لہ ہہ مان سہ فہری حہ جتدا، وہ بؤ ئہ وہی گوئی راپہ لئی فہرمانی پیغہ مہبر ﷺ بیت کہ فہرمانی کرد بہ ئہ وانہی کہ تہنہا نیہ تی حہ جیان ہہ بوو، فہرمانی پیّ کردن نیہ تہ کہ یان بگورن بؤ عومرہ و جاریّ عومرہ کہ بکہن لہ سہرہ تادا، وہ دوای عومرہ حج بکہن بہ (تمتع).

کہ واتہ - برای موسلمان - ئەم ہہ موو ماندوبوون و مہ سہرہ فہ دە کہ ی ت عومرہ کەش بکہو لہ ترسی حہ یوان سہر برین واز لہ عومرہ مہ ہینہ. وہ ناگاداریہ نہ خہ لہ تیی ت بہ قسہی ئە وانہی کہ دە لئین: دوای حج بچؤ بؤ (تہ نعیم) لہ ویوہ ئیحرام بکہ بؤ عومرہ و وەرہ وہ بؤ مہ ککە و عومرہ بکہ بیّ ئە وہی حہ یوان سہر برینیش ت لہ سہر واجب بیّت!! , چونکہ ئەم شیوہ عومرہ یہ تاییہ ت بوو بہ عائیشہ (رہزای خوی لیّ بیّت) کہ عوزری حہ یز پیگری بوو لہ وہی کہ پیش حج عومرہ بکات. بؤ یہ ہیچ یہ کیکی تر لہ هاوہ لانی پیغہ مہبر ﷺ ئەم شیوہ عومرہ یان نہ کردووہ، وہ زانایان بہ سوننہ تیان دانہ ناوہ بہ لکو بہ نادرستیان داناوہ. جا برای موسلمان توّ چؤن خۆت قیاس دە کہ ی ت بؤ سہر عائیشہ کہ لہ حالہ تی بیّ نوژی (حہ یز) دابوو؟! وہ پیغہ مہبر ﷺ پوخسہ تی پیّ دابوو کہ لہ (تہ نعیم) ہوہ عومرہ بکات بہ لام توّی پیاو عوزرہ کہ ت چیہ و کیّ پوخسہ تی پیّ داویت؟!

حہ جی باش کامہ یہ؟

(ناگاداریہ ک بؤ توّی حاجی بہ تاییہ ت)

خوی گہ ورہ فہر موویہ تی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (البقرہ: ۱۹۷).

واتہ: کاتی حج چہ ند مانگیکہ کہ بریتین لہ (شوال و ذوالقعدہ وہ دە رۆژی ذوالحجہ) جا ہەر کہ سیك حج لہ سہر خۆی واجب بکات بہ ئیحرام کردن، ئەوہ ئەو کاتہ حہرام دە بیّت لہ سہری جیماع و پیئشہ کیہ کانی وہ حہرام دە بیّت لہ سہری - بہ تاییہ ت تر لہ و کاتہ دا - دەرچون لہ گوئی راپہ لئی خواو سہر پیچی کردنی فہرمانہ کانی و خراپہ و تاوان و دم بہ دم و موجدادہ لہی بیّ سودو زیان بہ خش. وہ لہ حہ دیسہ کہ ی فہزلی حہ جدا زانیت کہ بہ مہرجیک خوا لہ گوناہہ کانت خۆش دە بیّت بہ هوّی حج، کہ گوناہو تاوان نہ کہ ی ت لہ کاتی ئیحرامدا، وہ جیماع نہ کہ ی ت. وہ پیویستہ زور خیرو چاکہ و تہ قوای خوا بکہ ی ت بؤ ئە وہی حہ جہ کہ ت ببیئہ مایہی رەش کردنہ وہی تاوانہ کانت و چونہ بہ ہہ شت.

وہ نیشانہی قبول بونی حہ جہ کہ ت ئە وہیہ کہ :

دوای حج کردن زور حالت باشتر بیّت لہ پیش حج لہ روانگی دورکە و تنہ وہ لہ تاوان و گوناہ، وہ گوئی راپہ لئی کردنی فہرمانہ کانی خواو پیغہ مہبر ﷺ و تہ سلیم بونی تہ واو بؤ قورئان و سوننہ ت، وہ وە لانانی راو بؤچون و سیاسەت و یاساو بہرنامہ یہ ک کہ پیچہ وانہی قورئان و سوننہ ت بیّت.

وه نمونه ي حه ج وه ك پُوشاكِيكي نوِي وايه كه چُون كه سيكي پُوشاك تازه خُوِي ده پارِيْزِيْت له پيس بووني جله كه ي وه له هه موو شوِيْنِيْكَ دانانِيْشِيْت، به لَام پِيْش ئه وه ي جله نوِيْكَانِي بَكَاتَه بهر به و شيوه يه خُوِي پارِيْزِي نِه ده كر د بُو جله كَانِي !

كاره كَانِي عومره چين و چُون ئه نجاميان ده ده يْت؟

يه كه م: ئِيْحْرَام كِرْدَن، واته نيته هِيْنانِي عومره كر دَن، ئه م كاره شيان (**رُوكْنَه**) .

وه **واجبه** ئِيْحْرَام كِرْدَنه كه له ميقاته وه بِيْت، ته نها ئه و كه سانه نه بن كه له و ديو ميقاته وه بن ، واته له مه ككه بن يا خود له نِيْوان مه ككه و ميقات بن، ئه وانه هه ر له شوِيْنِي خُوِي انه وه ئِيْحْرَام ده به ستن.

وه ئه و حاجيانه ش كه جُوْرِي حه ج كه ي (**تَمَع**) ه ئه وه دوا ي به جِيْ گه يان دَنِي عومره كه ي و ده رچوني له ئِيْحْرَامِي عومره كه ي پُوْرِي (٨) ي ذوالحجة هه ر له مه ككه وه له هه ر شوِيْنِيْكَ بِيْت ئِيْحْرَام ده به ستيته وه بُو حه ج .

دووهم: خولانه وه به ده وري كه عبه دا حه وت جار (الطواف) ئه م كاره شيان (**رُوكْنَه**) .

سييه م: هاتن و چوني نِيْوان سه فاو مهروه حه وت جار (السعي) ئه م كاره شيان (**رُوكْنَه**) .

چوارهم: قَرْتاشين يان كورت كر دَنه وه ي بُو پياوان، وه لِيْ بَرِيْنِي بُو ئافره تان. ئه م كاره يان (**واجبه**) .

به لگه ش ئه وه يه كه پِيْغه مبه رِي خوا ﷺ فه رمويه تِي: (**مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ، فَلْيَطُفْ بِالْبَيْتِ، وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَلْيَقْصِرْ، وَلْيَحْلِلْ**)^(١).

واته: هه ر كه سِيْ حه يوانِي له گه ل خُوِي نه هِيْناوه بُو ئه وه ي حه ج و عومره كه ي به يه كه وه به (**قيران**) بَكَات، ئه وه با عومره بَكَات و، واته ته واف بَكَات و له نِيْوان سه فاو مهروه ش بِيْت و بَجِيْت و قَرْتاشِي كورت بَكَاته وه و به مه له ئِيْحْرَامه كه ي ده ر ده چِيْت و عومره كه ي ته واو ده بِيْت.

رُوكْنَه كَانِي حه ج

١. نيته (**الإحرام**) .
٢. وه ستن له عه ره فه .
٣. ته وافِي (**الإفاضة**) خولانه وه ي دوا پُوْرِي عه ره فه به ده وري كه عبه دا حه وت جار .
٤. (**السعي بين الصفا والمروة**) هاتن و چوني نِيْوان سه فاو مهروه حه وت جار؛ چون جارِيْكه و گه رانه وه ش جارِيْك .

باسي رُوكْنَه كَانِي حه ج

رُوكْنِي يه كه مي حه ج : نيته (**الإحرام**)

واته: نيته ي به جِيْ گه يان دَنِي حه ج يا عومره يان هه ردو كِيانْت بَبِيْ له بهر خاتري خوا به ته نها. چونكه هه موو كر ده وه يه ك نيته ي پِيْويسته وه ك پِيْغه مبه ر ﷺ فه رمويه تِي: (**إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ**)^(١).

(١) متفق عليه

(١) رواه البخاري/ ١ و مسلم/ ١٩٠٧ .

وہ نیہتی بەجی گەیانندی عیبادەتەکەش پێویستە تەنھا بۆ خوا بیّت، دوور لە ڕیای و سومەو ھاوہل بۆ خوا دانان، چونکە خوا فەرمانی پێ کردوین کە بە تەنھا ئەو بپەرستین بە پاکی و دوور لە شەریکی ﴿ فاعبد الله مخلصا له الدين ﴾ (اللهم هذه حجة لا رياء فيها ولا سمعة) .

ڕوکنی دووہمی حەج : وەستان لە عەرەفە

لە پۆژی عەرەفە (٩ی ذو الحجّة) یان لە شەوی دوا، کە دەکاتە شەوی جەژن (١٠ی ذو الحجّة) ، پێغەمبەر ﷺ فەرمویت: (الحج عرفة)^(١) .

واتە: گەرەترین ڕوکنی حەج بریتییە لە وەستانی عەرەفە، وە بە فریاکەوتنی ئەم وەستانە فریای حەج دەکەوێت و بە لەکیس چوونی حەجی لە کیس دەچێت.

تێبینی: مەرج نیە وەستانی عەرەفە تەنھا دوا نیوەرۆکە ی پۆژی عەرەفە بیّت تا خۆر ئاوا بوونی! بە لکو لە ھەر کاتیکی ئەو پۆژە یا شەوی دوا خۆی بوەستیت ئەو حەجە کە ی ھەر بەردەکەوێت **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** بە بە لگە ی ئەم دوو حەدیسە:

یەگەم: (من شهد صلاتنا هذه، ووقف معنا حتى ندفع، وقد وقف قبل ذلك بعرفة ليلاً أو نهاراً، فقد تم حجّه وقضى نفسه)^(١) .

واتە: ھەر کە سێ نوێژی بە یانی پۆژی جەژن لە موزدەلیفە بکات، وە بوەستیت دوا ئەو تەواوە کو تۆژی دەورو بەر پووناک دەبیّت پێش خۆر دەرکەوتن، ئنجا بکەوێتە ڕی بەرەو مینا، وە پێشتریش واتە پێش ھاتنی کاتی نوێژی بە یانی پۆژی جەژن لە شەو دا یا لە پۆژی عەرەفە وەستابیّت لە عەرەفات، ئەو ئەو کە سە حەجە کە ی تەواو کردووە و ڕوکنە گەرە بنەرەتیە کە ی بە جی ھیناوە .

دووہم : (الحج عرفة، من جاء ليلة جمع قبل طلوع الفجر، فقد أدرك الحج)^(١) .

واتە: حەج عەرەفە یە، ھەر کە سێ شەوی وەستان و کۆبونەو لە موزدەلیفە کە شەوی جەژنە بیّتە عەرەفە وە تیایدا بوەستیت کە مێکیش بیّت لەو شەو دا پێش کاتی بە یانی پۆژی جەژن، ئەو فریای حەجە کە ی کەوتوو ئەگەرچی لە پۆژی عەرەفە ش فریای عەرەفە نە کەوتبیّت .

کەواتە: ھە کە سێ پێش بانگی بە یانی پۆژی جەژن فریای وەستانی عەرەفە نە کەوێت حەجە کە ی بەر نە کەوتوو، وە دەبیّت حەجە کە ی بکاتە عومرە و سالی دواپیش بگەرێتەو بۆ حەجە کە ی ان شاء الله .

ڕوکنی سێھەمی حەج : طواف الإفاضة

واتە: ئەو خولانەوہی دەوری کە عەبە کە دوا گەرانیوہ لە عەرەفات و موزدەلیفە و مینا ئەنجام دەدریّت لە پۆژی جەژن یان لە پۆژانی دواتر .

(١) صحیح حە (٢٤٤١) ، ت (٢/١٨٨/٨٩٠) .

(١) صحیح حە (٢٤٤٢) ت (٢/١٨٨/٨٩٢) .

(١) أخرجه الترمذي (٨٩١)

ئەم تەوافەیان پوکنی حەجە و بئێ ئەنجام دانی حەج بە تالە و بەرناکە و یت. خۆای گەورە فەرمویە تی: ﴿وَلْيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ (الحج: ٢٩) .

واتە: با بخولینە وە بە دەوری ماله دیرینه کە دا.

وہ لە فەرمودە یە کدا هاتووہ کە عائیشە (پەزای خۆای لی بیت) بۆمان دەگێریتە وە کە: صەفیە ی کچی حویە ی خیزانی پیغە مەبەری خوا ﷺ کە و تە حالە تی بئێ نوێژی مانگانە ی، دۆای ئە وە ی کە تە وافی گە پانە وە ی کرد لە عەرە فات، وە عائیشە ئەم حالە تی بئێ نوێژیە ی صەفیە ی لای پیغە مەبەر ﷺ باس کرد، ئە ویش نە یزانی کە تە وافە کە ی کردووہ بۆیە فەرموی: (أحباستنا هي)، واتە: ئایا صەفیە دەبیتە هۆی مانە وە مان و دواکە و تنمان لێرە تا وە کو پاک دەبیتە وە تە وافە کە ی دە کات؟! منیش و وتم کە ئە و دۆای تە وافە کە ی توشی بئێ نوێژی بووہ، فەرموی دە ی کە واتە بابروات و هیچی لە سەر نە ماوہ و حە جە کە ی تە واوہ^(١).

کە واتە لەم فەرمودە یە بۆمان دە رکە و ت کە تە وافی ئیفازە پوکنە و هەر دە بیت بکریت چونکە ئە گەر صە فیە نە ی کردایە ئە وە دە بو ب مینیتە وە تا دە ی کرد.

تیبینی: ئایا ئە گەر لە پۆژگاری ئە مپروماندا ئافرە تیکی دەرە وە ی ولاتی سعودیە توشی بئێ نوێژی بوو پیش ئە وە ی تە وافە کە ی ئە نجام بدات، وە قافلە کە شی لە سەری نە وە ستی ت تا وە کو پاک دە بیتە وە بۆ ئە نجام دانی، ئایا حوکمی چیە؟!

وہ لām:

١. یان مانە وە و خۆ دابرین تا وە کو پاک دە بیتە وە تە وافە کە ی دە کات و دۆایی بە تە نھا خۆی و مە حرە مە کە ی دە گە پینە وە بۆ ولاتی خۆیان بە سە یارە یان بە تە یارە یە کی تاییە ت!! کە ئەم چارە یە ش لە توانادا نیە و زۆر زۆر ناپرە حە ت و نە گونجاوہ بۆ ئە مپرو.

٢. وە یان پیی دە لێن حە جە کە ت هە لۆە شینە وە و بە عومرە قە ناعە ت بکە و کۆتایی بە یینە بە ئیحرامە کە ت و لیی دەرچۆ بۆ عومرە وە سالی دا هاتوو بگە رپۆە بۆ حە ج، چونکە حە جی ئەم سالت بە رنە کە و تووہ، وە پیویستە حە یوانیکیش بکە ی تە خیر لە مە ککە چونکە حە جە کە ت نە گە یان دە سەر!.

٣. وە یان پیی دە لێن هەر لە ئیحرامدا ب مینە وە و بەم شیوہ یە لە گە ل قافلە کە ت سە فەر بکە و تاسالی ئایندە پیویستە لە ئیحرامدا ب مینیتە وە، جا ئە گەر بئێ هاوسە ربی ت ئە وە نابیت مارە بکریت و شوبکە ی ت، وە ئە گەر هاوسە ریشی هە بیت نابیت سەر جییت بکات (الجماع)، وە سالی ئایندە وەرە وە حە جە کە ت تە واو بکە!! وە بیگومان ئە و دوو چارە یە ی دۆایی زۆر گران و نە گونجاو و ئە رکیکی وا قورسن کە خوا لە سەری دانە ناو ن.

٤. کە واتە تە نھا ئە و چارە یە ماوہ کە بلین وە زعە کە ی تۆ زەرورە تە و ئە وە ت بۆ حە لال دە کات^(١) (ان شاء اللہ) کە لە حالە تی بئێ نوێژی ش دابیت هەر دروستە بۆت تە وافی ئیفازە^(٢) بکە ی ت کە زانیت کاتی سە فەری قافلکە ت هاتووہ و

(١) متفق علیه

(٢) بە بە لگە ی (الضرورات تبیح المحظورات) کە قاعیدە یە کی فیهی یە.

(٣) ئافرە تی بئێ نوێژ تە وافی مال ئاوابی لە سەر نیە.

لەسەرت ناوەستن. بەلام پێویستە تەواو دامینی خۆت ببەستیت و خۆت بە پاکی و پتەوی پابگریت تاوێ کو تەوافەکەت ئەنجام دەدەیت.

روکنی چوارەمی حەج: هاتن و چوون لە نیوان صەفاو مەرۆه

پێغەمبەری خوا ﷺ فرمانی کردووه بەو هاتن و چوونە نیوانیان کە فرمویەتی: (اسْعَوْ فَإِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ السَّعْيَ)، واتە: خوا لەسەرتانی فەرز کردووه کە بێن و بچن لە نیوان صەفاو مەرۆه دا.

تێبینی: هەر کەسێ تەواف یان سەعی نەکات ئەو هەجە کە ی تەواو نیە و بەرناکەوێت . وە پێویستە و دەبێ هەر بە جیایان بگەیهنێت چونکە کاتی ئەو دووانە زوو بەسەر ناچێت وەک کاتی عەرەفە . بەلام نابێت بێ عوزر دوایان بخات لە مانگی ذو الحجة.

تێبینی: ئەگەر روکنەکانی حەج نەکران بە خۆین قەرەبوو ناکرێنەوه.

واجبەکانی حەج

١. ئیحرام کردن لە میقاتەوه.
٢. مانەوه لە عەرەفە تا خۆر ئاوا، بە نەیسبەت ئەو کەسە ی کە لەو پۆژەدا دەگاتە عەرەفە.
٣. دابەزین لە موزدەلیفە شەوی جەژن و مانەوه تیایدا تا نوێژی بەیانی دەکات ، بە نەیسبەت ئەو کەسە ی کە عوزری نەبێت.
- بەلگەش فرمودە کە ی پێغەمبەری خوا ﷺ کە فرمویەتی: (من شهد صلاتنا هذه و وقف معنا حتى ندفع.... فقد تم حجّه)، بەلام خاوەن عوزرەکان وەک ئافرەت و پیرو نەخۆش و بێ توانایان و شوان و کاسب کاران ، بۆیان هەیه کە کاتی مانگ ئاوا بوو یە کسەر موزدەلیفە جێ بهێلن و بکەونە پێ بەرەو مینا.
٤. مانەوه ی دوو شەوی دوا ی جەژن لە مینا، وە هەرۆه ها شەوی سێهەمیش ئەگەر پێش خۆر ئاوا بونی پۆژی (١٢) ذوالحجة لە مینا دەر نەچێت. وە تەنها خاوەن عوزریکی شەریعی پوختەتی پێدراوه کە نەمینیتهوه^(١).
٥. بەرد هاویشتنە شوینەکانیان (رمي الجمرات)، بەریز بەم شیوهیه:
- پۆژی جەژن حەوت بەرد بهاوێتە (شوینی بەرد تێ هاویشتنی گەرۆه) کە پێی دەلێن (جمره العقبة). وە پۆژانی دوا ی جەژنیش (أيام التشريق) هەر یەکی له سێ (جەمره) کە حەوت بەردی بۆ بهاوێت و بیخاتە ناویان، یەک لەدوا ی یەک ، کە لەدوا ی نیوه پۆوه کاتە کە ی دەست پێ دەکات.
٦. قژ تاشین یان کورت کردنەوه ی (الحلق أو التقصير). واتە: قژ تاشین یان کورت کردنەوه بۆ پیاوان وە لێ برپینی بۆ ئافرەتان^(٢).

٧. دیاری حەجی تەمەتوع یان قیران (هدي المتمتع والقارن) واتە: سەربرپینی حەیوانیک لەسەر ئەو کەسە ی کە توانای حەیوان کرپینی هەیه، ئەگینا لەبری ئەوه (ده) پۆژ بە پۆژوو دەبێت.

٨. دیاری ئەو کەسە ی کە خەلکی مەککە نیە و حەجە کە ی بە ئیسراحت دەکات (المتمتع)، یان لەگەل عومرە بەیه کەوه بە (قیران) دەیکات. کە دیاریه کەش بریتیه لە سەربرپینی حەیوانیک (مەر یان بز) لە مەککە، یان لە

^(١) بروانە: ص. جھ (٢٤٦٣) و د (١٩٥٩) و ت (٩٦٢) .

^(٢) بروانە: الوجیز فی فقه السنة والکتاب العزیز .

مینا واتە لە (حەرەم) وە دابەش کردنی بەسەر هەژارانی حەرەمدا. وە هەر کەسیکیش توانای کپینی ئەو حەیانە نەبوو ئەو پێویستە سی پۆژ بە پۆژوو بیّت لە مەککە و حەوتیش کە گەرایەو مائی خۆی، خۆی گەورە فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ (البقرة: ۱۹۶).

۹. تەوافی مال ئاوی: ئەمەش واجبه تەنها لەسەر ئافرەتی بی نوێژ نەبیّت. وە ئەو ژن و پیاوو مندالانەش کە خۆیان نەتوانن تەوافە کە بکەن، ئەو تەوافیان پێ دەکریت بە هەلگرتن یان لی خورپن یان هەر شیوازیکی تر لەلایەن کەسیکی ترەو.

عبدالله ی کوری عەباس رضی اللہ عنہ فەرمووی: خەلکی (واتە حاجیەکان) فەرمانیان پێ کرا کە کۆتاترین کاریان خولانەو بیّت بە دەوری کەعبەدا، بەلام ئەم ئەرکە سووک کراو لەسەر ئافرەتی بی نوێژ، وە لەسەری دانەنراو ^(۱).

تیبینی: هەر کەسی یەکی لە واجبه کان نەکات، ئەو ئەگەر بەویستی خۆی نەیکات ئەو گوناھبار دەبیّت و پێویستە حەیانیکیش سەربریّت بۆ هەژارانی مەککە، بەلام ئەگەر بەویستی خۆی نەبوو ئەو گوناھبار نابیّت بەلام خۆینەکە ی هەر لەسەر دەمیّنیت بۆ قەرەبوو کردنەوی لە کیس چونی واجبه کە.

هە ئۆشینەرەو هەکانی حەج

(مبطلات الحج)

۱. جیماع کردن پیش بەرد هاویشتنه (جمره العقبة).

۲. وازهینان له پوکنیکی حەج.

چۆنیەتی بەجی گەیانندی کارەکانی عومرەو حەج

(چۆن حەج و عومرە دەکەیت؟)

پۆژانی پیش تەرویه

(پیش هەشتی (۸) ی ذو الحجّة)

(ئیحرام کردن): بریتی یە لەنیەت و مەبەست بوونی چوونە ناو عیبادهتی حەج یان عومرە، وە بەونیەتە زۆر شتی لەبنەرەدا حەلالی لەسەر حەرام دەبیّت، وەک: جیماع کردن و بۆن لەخۆدان و قژ چاکردن و پراو کردن... بۆیە پێی دەوتریّت ئیحرام: واتە چوونە ناو دائیرە ی عیبادهتیک کە چەند شتیکی حەلال تیایدا حەرام دەبیّت، سوننەتە بۆ ئەو کەسە ی ئیحرام دەکات (واتە نیەتی دەست کردن بە حەج یان عومرە ی هینا) سوننەتە بۆی: خۆی بشوات پیش ئیحرام کردن بۆ ئیحرامەکە ی وە ئەم سوننەتە بۆ ئەو ژنانەشە کە لە حالەتی بی نوێژی (حیض و نفاس) دان.

(۱) متفق علیه

وہ سوننەتہ- بۆ پیاوان - بۆنی خۆش لە خۆیان بەدەن پێش ئیحرام، بەلام نابیت پۆشاکى ئیحرام بۆنى لى بدریّت. وە ژنان تەنھا بۆیان ھەیه کریم و پۆنى سود بەخش و لاشە نەرم کەر لەخۆیان بەدەن، بەلام نابیت خۆیان بۆندار بکەن و عەتر لە خۆیان بەدەن، چونکە حەرامە لەسەریان. دواى ئەوہ ئەگەر پیاو بوو _ ئەوہ نابیت ھیچ جلیکی دوراو بۆ لەبەر کردن لەبەر بکات، بەلکو تەنھا بەدوو پارچە قوماش خۆی دادەپۆشیت، پارچە یەکیان لە ناوکەوہ تا ئەژنۆی پى دادەپۆشیت و لەدەورى خۆی دەئالینیت پى دەوتریت (إزار) وە پارچەى دووھمیش سک و پشت و سەر شانەکانى پى دادەپۆشیت پى دەوتریت (رداء)، وە نەعلەکانى یان پیللەوہکانى خۆی دەکاتەوہ پى بە مەرجیک گوێزینگەکانى دانەپۆشیت، وە سوننەتە دوو پۆشاکەکەى سپى بىت وە نابیت ھیچ شتیك بکاتە سەرى، وە پىویستە سەرى رووت بکات لەبەر خوا، بەلام ھەرشتیکى تر لەسەر سەریەوہ بىت وەك (چەترو سەقى سەیارەو خیمە) زەرەرى نیەو دروستە، چونکە تەنھا ئەو شتە قەدەغەیه کە راستەوخۆ بەسەریەوہ بىت، وەك: (کلاو و میزەر....). وە دروستە پشتین ببەستریت لەسەر (إزار) ھەکەى وە دروستە جانتا بکریتە مل و سەعات بکریتە دەست بەلام ئافرەت ھیچ لە جەلەکانى خۆی دانانیت و ھەر بە جەلەکانیەوہ دەچیتە ئیحرامەوہ بەلام نابیت نیقاب بکات و دەستەوانەش نابیت بکاتە دەستى کاتى ئیحرام (کەواتە سوننەتە ئافرەت بۆ دەرەوہ وە ھەرەوہا لە بەرامبەر پیاوی بیگانە نیقاب بکات و دەستەوانەشى لەدەست بىت ئەگەر لە ئیحرامدا نەبىت). وە لەکاتى ئیحرامیشدا دروستە بەلایەکی لەچکەکەى یان بەپارچە پەرۆیک دەم و چاوی دابپۆشیت بەلام نابیت نیقاب ببەستىت، وە دروستیش نیە دەم و چاوی خۆی بخاتە پێش چاوی بیگانە. وە کە گەیشتە میقات (شوینی ئیحرام بەستن)^(۱) واجبە ئیحرام بکات لەوى^(۱) بە دل و بەزمان و بەکردەوہ. بەدل نیەتى بىت کە دەست دەکات بەو عیبادەتەى کە بۆى ھاتووہ جا حەج بىت، یان تەنھا عومرە - وە بەزمان بەدەنگى بەرزەوہ دەلئیت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عَمْرَةَ) ئەگەر بیهوئیت تەنھا عومرە بکات یان عومرە و حەج بکات بەئیسراحت (تمتع). بەلام ئەگەر ویستى بەیەکەوہ بیانکات (قران) بەبى ئیسراحت، ئەوا دەلئیت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عَمْرَةَ وَحَجًّا) وە ئەگەر بیهوئیت تەنھا حەج بکات بەبى عومرە ئەوہ دەلئیت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجًّا).

جۆرەکانى حەج:

موسولمانى حەج ویست، سى جۆر حەج کردن ھەیه:

۱- (الإفراد): حەجى بى عومرە^(۱)

^(۱) ئەھلى مەدینە میقاتیان (ذوالحلیفە) یە، لە (وادي العتيق) کەخەلکی بەھەلە ناویان ناوہ (أبيار علي). وە ئەم شوینە کە (ذوالحلیفە) یە ئیستا بووہ بەمیقاتى ئەھلى عیراقیش، چونکە بەمەدینەدا دەرۆن بۆ مەککە، وە (ذوالحلیفە) شوینیکی زۆر پەرۆزو موبارە کە، وە سوننەتە دوو رە کەعت سوننەت بکریت لەمزگەوتى (ذوالحلیفە) لە بەر پەرۆزی شوینە کە نەك لەبەر ئیحرام کردن. وە پیغمبەر ﷺ ئەم دوو رە کەعت سوننەتەى کردووہ. ^(۱) دروست نیە پێش میقات یان دواى میقات ئیحرام بکات.

^(۱) حەجى تاك (بى عومرە) (الإفراد) لەو شیوہیاندا حاجى ئیحرام دەبەستىت بەحەج، واتە تەنھا نیەتى حەج دەھینیت لەمیقات و دەلئیت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجًّا). وە کە گەیشتە مەککە وەستانی پێش عەرەفە تەوافیک دەکات، واتە حەوت جار بەدەورى کەعبەدا دەخولیتەوہ، بەم تەوافەش دەلئین: (تەوافى قودوم) واتە تەوافى ھاتن بۆ بەیت، وە ھەرەوہا پێشى دەلئین: (تەوافى زیارەت) واتە بەھۆى زیارەتى مەککە تەواف دەکات، وە ئەم تەوافەش تەنھا سوننەتە، نە واجبەو نەرۆکنە. دواى تەوافە کە، ئەگەر حەز بکات ھاتووچۆى واتە (السعي) نیوان سەفاو مەرەوش بکات

۲- (قران) : حەجی بەستراو بە عومرە . واتە هەردووکیان یەک ئیحرامیان بوو دەکرێ. ^(۱)

۳- (تمتع) : حەجی دوا عومرە بەئیسراحت، دواى ئیحرام شکانى عومرە تەواو بوون، ئینجا ئیحرامیكى تاییبەت دەکەیت بۆ حەج لە پۆژى: (۸ ی ذوالحجة). ^(۱) وە باشترین و خیرترینان ئەو یە کە پیغەمبەر ﷺ فەرمانی پێی کردوین کە حەجی (تەمەتوع) . چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتسى:

۱- (يا آل محمد من حج منكم, فليهل بعمره في حجة) ^(۱) . واتە: هەر کەسێ لە ئێوێ حەجی کرد، ئەو بە با دەنگی بەرز بکاتەو بە تەلبیە کردن بە نیەتی ئیحرام کردن بە عومرە یە کە بە ئیسراحت بیگە یەنێ بە حەجە کە واتە ئەى ئالى محمد ههريهكى له ئيوه حج بکات با یە کەم جار نیەتی عومرە بیئیت لەو حەج کردنە یدا، واتە با سەرەتا ئیحرام بۆ عومرە ببەستیت و بلّیت: (لبيك اللهم عمرة). وە دواى ئەنجامدانى چوار کارەکانى عومرە، لە ئیحرامە کەى دەردە چیت چونکە عومرە تەواو دەبیت و دەگەریتەو سەر حالەتی حەلالی پيش ئیحرام کردن، وە بە ئیسراحت چاوەرێ دەکات تا پۆژى (۸ ی ذوالحجة) ئەو کاتە ئیحرام دەکات بۆ حەج و دەلّیت: (لبيك اللهم حجا) وە دەست دەکات بـ ئەنجامدانى کارەکانى حەج، وە هەر کەسێک یە کەم جار ئیحرامى کرد بە ناوی حەج ئەو وە واجبە نیەتی حەج هەلۆ شینیتەو لە ئیحرام بەستەنە کەى، وە نیەتی عومرە بیئیت لە ئیحرامە کە یدا ئەگەر حەیانى لە گەلّ خۆی نە هینابیت بۆ مەککە ^(۱) .

بۆ حەجە کەى، ئەو بە بۆی هەیه هەر ئەو کاتە بیکات، وە هیچ جارى تر سەعی نیوان سەفاو مەرۆه ی لە سەر نامینیت، واتە دواى گەرانهوێ لە عەرەفە تەوافى حەج دەکات کە پێی دەلّین: (طواف الإفاضة) بۆ سەفاو مەرۆه، وە پێویستە لە ئیحرامدا بمینیتەو بە بى تاشین یا کورت کردنەوێ قژی لە سەرەتاو کە ئیحرامى بەست تاوێ کو (رەمى جەمەرە ی عەقەبە) دەکات رۆژى جەژن.

^(۱) حەجى هاوتاً لە گەلّ عومرە (القران). لەو شیوێ یاندا نیەتی حەج و عومرە بە یە کەوێ دەهینیت و ئیحرام بە هەردوکیان دەکات و دەلّیت: (لبيك اللهم حجة وعمره). وە کە گەیشتە مەککە تەوافى هاتنى بەیت: (تەوافى قودوم) دەکات کە تەنھا سوننەت، وە بە ئارەزووی خۆشیتەتى کە سەعی نیوان سەفاو مەرۆه لە برى حەج و عومرە کەى ئەو کاتە بکات، یا دواى گەرانهوێ لە موزدەلیفە وە لە ئیحرامدا دەمینیتەو تاکو رۆژى جەژن وە تەنھا کارەکانى حەج وە برى حەجە کەیشى و عومرە کەیشى ئەو کەوت. واتە تەنھا یە کجار لە سەریتەتى تەواف بکات کە تەوافى ئیفازە یە دواى گەرانهوێ لە عەرەفە وە تەنھا یە ک جار حەوت رۆشنتە کەى نیوان سەفاو مەرۆه لە سەرە. بەلام پێویستە لە سەرى حەیانیک سەر بپریت و بیکاتە دیارى بەیت و بە سەر هەزارانى حەرەمدا تەوزیعى بکات، لە پاداشتی ئەوێ کە بە تەنھا یە ک تەواف و سەعی دوو عیبادهتە کەى حەج و عومرە ی لە سەر لاچووێ . ^(۱) حەجى ئیسراحت (التمتع): لەو شیوێ یاندا لە مانگەکانى حەج لە میقاتەوێ ئیحرام تەنھا بە عومرە دەبەستیت، وە کە گەیشتە مەککە (تەوافى عومرە) دەکات کە لە برى تەوافى قودومە کەشیتەتى، وە دواى تەواف هاتن و چوونى نیوان سەفاو مەرۆه دەکات. وە لەم شیوێ یاندا هەریە ک لە تەوافە کەى و سەعیە کەى رۆکن بۆ عومرە کەى. دواى ئەوێ قژی دەتاشى یا کورتى دەکاتەوێ لە ئیحرامى عومرە کەى دەردە چیت. وە کە رۆژى (۸ ی ذوالحجة) هات ئیحرام دەکاتەوێ بە حەج لە شوێنى خۆیەوێ دواى عەرەفەو موزدەلیفە، تەواف و سەعیە کى تریش دەکات کە رۆکنى حەجە کە یەتى، وە ئەویشیان دیارى حەیان سەر برینە کەى لە سەرە لە پاداشتی ئیسراحتە کەى نیوان حەج و عومرە کەى.

(۱) سلسلة الاحاديث الصحيحة (۲۴۶۹) .

^(۱) بەلام ئەو کە سەى ئیحرامى کردوێ بۆ حەجى تەنھا (افراد)، یان حەجى بەستراو بە عومرە (قران)، ئەگەر دواکەوت و کاتى نەما بۆ تەواف بە دورى کەعبە و سەعی نیوان سەفاو مەرۆه بۆ ئەوێ ئیحرامە کەى بکات بە عومرە دواى تەواف و سەعی و قز کورت کردنەوێ هەلى وە شینیتەوێ دواى ئەوێ جارێکى تر ئیحرام ببەستیتەوێ بۆ حەج و بە راولەستانی عەرەفە رابگات، ئەوێ لەو حالەتەدا دروستە ئەو کە سە دواکەوتووێ هەر لە سەر ئیحرامە کەى خۆى بمینیتەوێ کە بۆ حەجى تەنھایی بەستبووی یان بۆ (قران) .

۲- وہ فہرموویہ تی ﷺ: (دَخَلتِ الْعَمْرَةَ فِي الْحَجِّ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)^(۱). واتہ: عمرہ چوتہ ناو حج نا پوژئی قیامت. کہ واتہ دہ بیت لہ پيش حہ جدا عمرہ بکات سہ ربہ خو بہ ئیحرامی تابیہ ت.

وہ نگہر پیغہ مبری خوا ﷺ حہ یوانی لہ گہل خویدا نہ بردایہ، ئوہ حہ جہ کہی دہ گوپری بو عمرہ و دواپی بہ ئیسراحت بہ (تمتع) حہ جہ کہی دہ کرد، و ہک خوئی فہرمووی.

۳. وہ فہرموویہ تی ﷺ: (لَوْ اَنِي اسْتَقْبَلْتُ مِنْ اَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ، مَا سَقْتُ الْهَدْيَ حَتَّى اشْتَرِيه ثُمَّ اَحْلُ كَمَا حَلَّوْا)^(۱). بہ لام نگہر کہ سیک نیہ تی عمرہ ہی هینا لہ ئیحرام بہ ستنہ کہی، وہ بہ هوئی ریگریک نہ یتوانی تہ واف و سہعی (سوورانہ وہ بہ دوری کہ عبہ و سہعی نیوان سہ فاو مہ روہ) بکات پيش راوہ ستانی عہرہ فہ ئوہ نیہ تی عمرہ کہی دہ گوپرت بو حج و عمرہ بو ئوہی تہ نہا یہک جار تہ واف و سہعی بکات لہ بری عمرہ کہیشی و حہ جہ کہیشی، کہ واتہ جوئی حہ جہ کہی دہ گوپرت لہ (تمتع) بو (قرآن)، وہ بہ یہک ئیحرام بہ جیان دہ هینت^(۲).

دواى ئیحرام کردن چى دهکەیتا؟

وہ مانای تہ لبیہ (لَبِيكَ) چیہ و چیش دہگہ یہ نیبت؟!

دواى ئوہ دہکە ویتہ ری بو (مہککە) و بہر دہوام بہ دہنگی بہر زہوہ تہ لبیہ دہکەیت واتہ دہ لئیت: (لَبِيكَ اللَّهُمَّ لَبِيكَ، لَبِيكَ لِاشْرِيكَ لَكَ لَبِيكَ، اِنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْمَلِكُ، لِاشْرِيكَ لَكَ) .

واتہ: ئہی پەرور دگارم و ہلامی تو دہدہ مہوہ و داواکاریہ کانت بہ جی دہگہ نیم و فہرمانہ کانت جی بہ جی دہکەم بہ بہر دہوامی و پاپہند دہبم بہ گوپرایہ لی تو جار لہ دواى جار. وہ و ہلامی تو دہدہ مہوہ و پاپہندی عبادت کردنت دہبم چونکہ تو ہیچ شہریک و ہاوبہ شیکت نیہ لہ ہیچ روانگہ یہ کہوہ نہ لہ پەرستراویہ تیدا و نہ لہ پەرور دگار یہ تیدا و نہ لہ ناوو سیفاتہ بہر زو جوانہ کانتدا. وہ ہموو سوپاس و ستایشیک ہر بو تو یہ و ہموو نیعمت و خیرو بیڑیکیش ہر لہ تووہ یہ. وہ مولک و دہسہ لات و خواوہ نیتیش ہر بو تو یہ.

هیچ شہریکت نیہ لہ مولکایہ تی و نیعمت پرشتن بہ سہر بہندہ کاند، کہ واتہ تہ نہا تو شایستہی ئوہی سوپاس بکریت و و ہلامت بدریتہ و ہو پەرستنت بو بکریت و ہاوارت بکریت و دواى یارمہ تیت لی بکریت و پشتت پی بہ ستریت و بہ گورہ دابنریت و خو ش بویستریت و ملکہ چیت بو بنوینریت و مال و گیانت بو بہ خشریت و قوربانیت بو بکریت، چونکہ تہ نہا تو پەرستراوو ئیلاہی حہ قیت. وہ ہیچ یہ کیکی تر ہر چہ ندہ پلہ شی بہر زبیت و لای خوا خو شہ ویست بیت (و ہک پیغہ مہران و پیواچاکان) شایستہی ہیچ کام لہ و عبادت تانہی پيشو نین و نابیت لہ گہل خوا بہ گورہ دابنریت و و ہک ئوہ خو ش بویستریت و زہ لیلیان بو بنوینریت و نابیت سویندیان پی بوخریت و ہاواریان بکریت و دواى فریاکہ و تنیان لی بکریت و پشتیان پی بہ ستریت و سہر پینیان بو بکریت و خیریان بو لہ خو بگریت (نذر). وہ ہر کہ سیک ئہ مانہ بکات بو پیغہ مہران یان بو ئوہ لیواو پیوا چاکان ئوہ

(۱) أخرجه أحمد.

(۱) صحيح مسلم/۱۲۱۸.

(۲) (بروانہ: الشرح الممتع-۷/۱۱۰-۱۱۱).

شہریکی بُو خوا داناوہو تووشی کوفر بُووہ ئہ گہر بشلیت من دہیان کہمہ واسیتہ و وسیلہ و شہفاعت کار ہر کوفرہ و بریتہ لہ ہمان شیرکی موشریکہ کافرہ کانی کون کہ دہیان ووت: ﴿ مَا عَبُدُہُمْ إِلَّا لِيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴾ (الزمر: ۳). واتہ: ئیمہ پەرستن و ہاوارکردن ناکہین بُو پیغہ مہبران و پیاو چاکان تہنہا بُو ئوہ نہ بیت کہ لہ خوا نزیکمان بکہنہوہ! ! وہ دہیان ووت: (هُؤَلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ).

واتہ: ئہمانہی ئیمہ ہاوریان دہکہینی و داویان لئ دہکہین بومان لہ خوا دہ پارینہوہ و شہفاعت تمان بُو دہ کہن! وہ بہ ہوی ئمہ واسیتہ و شہفاعت داناوہوہ خوا بہ کافر و موشریکی دانان، چونکہ دہ بیت تہنہا ہاوار بکریتہ خودا و داوا لہ و بکریت، بہر شہفاعت پیاو چاکان و پیغہ مہرانت بخت، نہک ئہ وان بکہیتہ واسیتہ و داوی شہفاعت لہ ئہ وان بکہیت چونکہ ئوہ ہمان کوفر شیرکہ کہی موشریکانہ و ہرہوہا خوی گہورہ و ہک ئوہ کار بہ دستہ ستہ مکارو بی دہ سہلات و بی ناگایانہی دنیا نیہ تاوہ کو پیوستی بہ واسیتہ بکات، وہ نابیت تہ شبہی خوا بکہین بہ ئہ وان و کوفرہ بلین: چون لہ دنیا پیوستیمان بہ واسیتہ ہیہ بُو لای کار بہ دستہ ناواش بُو لای خوا! نابیت ئیعتیقات و بیت. کہ واتہ برای حاجی وریابہ لہ شہریک بُو خوا دانان لہ ہاوارکردن و داوی فریاکہ و تن کردن لہ پیغہ مہر ﴿﴾ و شیخ عبدالقادر پیاو چاکانی تریش وہ ہاوار نہ کہیتہ ئہ وان و داوی ہیچ شتیکیان لئ نہ کہیت، چونکہ ئہ وانہ ہر چہ ندہ کہ پیاو چاک و ئولیا بوون لہ دنیا مردون و ہیچ شتیکیان لہ دہ سہ لاتدا نیہ بُو توی بکہن. وہ ئیعتیقاد بونت بہ ئہ وان و ہاوارکردن و خیرو نہ زر کردنت بُو ئہ وان کوفر شیرکہ، وہ ہرہوہا لہ سہر گویری پیغہ مہبری خوا ﴿﴾ وریابہ لہ و نہ پارینتہوہ و ہاوری نہ کہیتہ چونکہ ئوہ کوفر شیرکہ جا بہ ہر ناویک بیت، بہ لکو بلی: ئہی خوی پەرہردگار لہ تو دہ پاریمہوہ و ہاوار دہ کہمہ تو کہ بہر شہفاعت پیغہ مہر ﴿﴾ و (ئہ بوبہ کرو عومہر) م بخت، سہ لامیان لئ بکہ و دعای خیریان بُو بکہ بہ لام ئہ گہر ہاوار بکہیتہ پیغہ مہبران و پیاو چاکان دوی مردنیان ئوہ شیرکت کردوہ و حہ جہ کہت لئ قبول ناکریت، چونکہ شیرک ہموو کردہ وہ کانت لئ ہلڈوہ شینیتہوہ، وہ لہ زہرہ مردان دہ بیت و تہنہا ماندو بونت بُو دہمینیتہوہ لہ حہ جہ کہت و ہک خوی گہورہ فہرموویہ تی: ﴿ لئن اُشْرَکْتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الزمر: ۶۵). ئہ و کاتہ حالت وہ کو حالی ئہ و موشریکانہی لئ دیت کہ پیش پیغہ مہر ﴿﴾ حہ جیان دہ کردو شیرکیشیان بُو خوا دادہنا بہ ناوی واسیتہ و شہفاعت کار داناوہوہ، وہ لہ تہلبیہی حہ جدا دہیان ووت: (لِيَايِكَ اللَّهُمَّ لِيَايِكَ، لِيَايِكَ لا شَرِيكَ لَكَ لِيَايِكَ، اِلَّا شَرِيكَ تَمَلِّكُهُ وَ مَمَلِكُ).

واتہ موشریکہ کان دہیان ووت: وہ لامی تو دہ دہینہوہ ئہی پەرہردگار بُو حہج، وہ تو ہیچ شہریکت نیہ تہنہا شہریک نہ بیت کہ ئویش ہر مولکی خوتہ و لہ تو نزیکہ بُوہ ئیمہ دہیکہینہ واسیتہی خومان بُو نزیکبوونہوہ لہ تو وہ شہفاعت کردن بومان لای تو بہ لام توی موسولمانی تہنہا خوا پەرست بہ دہم وہ کو موشریکہ کان نالیبت: (لا شَرِيكَ لَكَ اِلَّا شَرِيكَ تَمَلِّكُهُ وَ مَمَلِكُ) کہ واتہ بہ ئیعتیقادیش شہریکی بُو دامہنی و ئیعتیقات بہ غیری خوا نہ بیت و بہ دہمیش ہاوار مہ کہ غیری خوا بہ کردہوہ شہریک بُو خوا دامہنی و بہ ناوی (واسیتہ) (شہفاعت) و (وہ سیلہ) و (تہبہرک) ! کہ واتہ برای حاجی بہ بیروباوہرپیکی خالیسو تہنہا خوا پەرست و پوو لہ خوا و ئیعتیقاد بوو بہ خوا، بہ دہنگی بہرز بہردہوام دوی ئیحرام خوا بہ تہنہا و بی شہریک دابنی و بلی: (لِيَايِكَ اللَّهُمَّ لِيَايِكَ، لِيَايِكَ لا شَرِيكَ لَكَ اِلَّا شَرِيكَ تَمَلِّكُهُ وَ مَمَلِكُ، لا شَرِيكَ لَكَ) وہ سونہتہ بہ دہنگی زور

بهرز ئه م تهلبیه بکات و تهلبیه کردن له (شعائر الحج) ه وه که گه یشته شاری مهککه و مالهکان وه ده رکه وتن کۆتایی دینیت به تهلبیه کردن بۆ ئه وهی ده ست بکات به م کارانهی داهاتوو : وه سوننه ته ئه گه ر بۆت بگونجیت پێش چونه ناوشاری مهککه خۆت بشۆریت و به پۆژیش بجیته ناو شار وه ک پیغه مبه ر ﷺ وه له هه ر لایه وه هه ر پێگایه که وه بجیته ناوشاری مهککه هه ر دروسته وه که وویستت بجیته ناو مزگه وت (المسجد الحرام) قاجی راستت پێش بخه و ئه و دوعایه بکه : (اللهم صل علی محمد وآله ، اللهم افتح لی أبواب رحمتک) ، وه که چوویت بۆ ژوره وهی مزگه وت و که عبه ت بینی دهسته کانت بهرز بکه ره وه و دوعای خیر بکه ئه گه ر هه زت کرد .

ته وافی هاتن بۆ مائی خوا

یه کسه ر دوا ی ئه وه ده چیت به ره و به رده ره شه که (الحجر الاسود) وه رووی تیده کهیت و له ئاستی به رده که له به رامبه ری ده لیت : (بسم الله ، الله اکبر) وه دوا یی به ده ست ده هی نیت به به رده که دا ، به ده می ش ماچی ده کهیت و سوجه ی له سه ر ده به ی ت ئه گه ر بۆت گونجا .

وه ئه گه ر ه یچ کام له سوجه له سه ر بردن و ماچ کردن و ده ست لی دانیش نه توانیت ، ئه وه ته نها له دووره وه له به رامبه ری خۆی ده ستی راستت بهرز ده که یته وه و ئیشاره تی پی ده کهیت بۆ لای به رده که . وه له هه موو سوپانه وه یه کدا به ده وری که عبه ئه مه ی پێشو و دووباره ده که یته وه . به لام گونا هه ئازاری خه لکی به دیت و نا ره حه تیان بکه ی ت بۆ گه یشتن به به رده ره شه که . وه به تابیه تی زۆر گونا هه بۆ ژنان که به ناو پیا واندوا پاله په ستۆ بکه ن بۆ گه یشتن به به رده که ، چونکه پاله په ستۆی ژنان و پیاوان به یه که وه حه رامه گونا هیکی گه وره یه ، به لام ده ست لی دان و ماچ کردنی به رده که ته نها سوننه ته نه ک واجب . که واته چۆن بۆ سوننه تیک خۆت توشی حه رامیکی گه وره ده که ی ت ؟ .

دوا ی ئه مه ده ست ده که ی ت به سوپانه وه (طواف) به ده وری که عبه داو که عبه ده خه یته لای چه پته وه له سوپانه وه که تدا ، وه که گه یشتیه روکنی یه مانی (واته ئه و سوچه ی دیواری که عبه که به ره و ولاتی یه مه نه) ده ستی لی ده خشینیت _ به لام ماچی نا که ی ت ، وه ئه گه ر ئی زدی جام بوو پاله په ستۆ مه که بۆ ده ست لی دانی ، چونکه ته نها سوننه ته و واجب نیه . وه هه روه ها که ده ستت لی نه دا سوننه ت نیه له دووره وه ئیشاره تی بۆ بکه ی ت وه ک (حجر الاسود) . وه دروست نیه دوو روکنه که ی تری که عبه که روویان له شامه ماچ بکه ی ت یاده ستیان پێدا به ی نیت . وه سوننه ته له نیوان روکنی یه مانی و روکنی حجر الاسود بلییت : (ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار) . وه که گه یشتیه وه ئاستی به رده ره شه که ئه وه خولت ته وا و کرد له ته واف ، وه به هه مان شیوه شه ش جاری تری ش ده خولیته وه .^(١)

به لام سوننه ته له سی خولی یه که م تۆزیک به خیرایی و به په له بسورپیته وه له نیوان پۆیشتنی ئاسایی و پا کردندا بی ت ، وه به و شیوه پۆیشتنه ش ده ووتریت : (الرمل) ، به لام له چوار جار سوپانه وه که ی دوا یی به پۆیشتنیکی ئاسایی ده سوپیته وه . وه هه روه ها سوننه ته شانی راستت رووت بکه ی ت و ناوه راستی جلی سه ره وه (رداء) ی ئی حه رامه که ت بخه یته ژیر بالی راستت ، وه دوو لاکه ی شنی بیخه یته وه سه رشانی چه پت . وه به م شیوازه ش ده لین : (الإضطباع) .

^(١) ئه گه ر له کاتی سوپانه وه به ده وری که عبه دا یا له نیوان سه فا و مه روه قامه ت کرا بۆ نوێژ ئه وه تۆش له گه ل جه ماعه ت نوێژه که ت بکه و دوا یی له کوی وه ستابوویت له وێوه ده ست پی بکه وه ته واوی بکه .

وه سوننه ته دهست نوپژت هه بیته بۆ ته و اف کردن، وه زۆر له زانایان ده لئین مه رجه و ته و اف بی دهست نوپژت دروست نیه و بهر ناکه ویت.

وه له کاتی (طواف) دا هه ر دو عایه ک بکه یت دروسته به مه رجیک ته نها هاوار بکه یته خواو داوا له و بکه یت. وه هیه جۆره دو عایه کی تایبته به (طواف) نیه و نابیت بی به لگه هیه ج دو عایه کی بۆ تایبته بکه ین. وه نابیت ئافره ت له کاتی بی نوپژی (حیض) دا ته و اف بکات. ^(١)

وه که جاری هه وته می ته و او کرد له (طواف) و گه یشته وه ئاستی به رده که و (الله اکبر) ناکات و دهست به رز ناکاته وه به به رده که ی دا ناهینیت و ماچی ناکات، چونکه ئه م شتانه ته نها له سه ره تای خولانه وه ن نه ک له کۆتایی. وه شانی راستیشی داده پۆشیتته وه و ده چیتته پشت شوینی پاره ستانی ئیبراهیم (مقام ابراهیم). وه ئه م ئایه ته ده خوینیتته وه: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ (البقرة: ١٢٥) وه دوو په کعه ت نوپژی سوننه ت ده کات له پشت (مقام ابراهیم) له نیوان توو که عبه دا ده بیته له کاتی دوو په کات نوپژه که ت. وه دروست نیه نوپژی قه لا بگپریته وه له جیاتی سوننه ته کان.

وه سوننه ته له په کعه تی یه که مدا له دوا ی خویندنی فاتیحه، سوره تی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (الکافرون: ١) بخوینیت. وه له دوو هه می شدا ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ١). وه له دوا ی یه کی که وه نوپژه که ت بکه و مه هیله که س له نیوان توو نه ودا به روات به پیش نوپژه که ت، وه تۆش به پیش نوپژی که سدا مه پۆ با له مزگه وتی مه که و مه دینه ش بیته؛ چونکه پۆیشتن به پیش نوپژی خه لکیدا گونا هیه کی زۆر گه وره یه و حوکی ئه م دوو مزگه وته ش وه ک مزگه وته کانی تر وایه و هیه ج ده دیسیکی راستیش نیه که ئه م دوو مزگه وته جیا بکاته وه و بلیت دروسته به پیش نوپژدا به رۆیت، که واته وریابه. وه دوا ی ئه م دوو په کاته، سوننه ته به چیتته خواره وه بۆ لای ئاوی زه مزه م و لئی بخۆیتته وه و بیکه یت به سه رتدا، چونکه ئاویکی په رۆزه و شیفای نه خۆشه.

دوا ی ئه مه ده گه ریپته وه بۆ لای به رده په شه که و نه گه ر توانیت دهستی ده که یت و ماچی ده که یتته وه، نه گه ر ئیزدیامیش بوو ده چیتته سه ر خه ته ره شه که و به رامبه ر به رده که دهست به رز ده که یتته وه و ئیشاره تی بۆ ده که یت و ده لیت: (بسم الله، الله اکبر). وه دروسته سنگ و دهم و چاوو دوو دهسته کانت به و لا دیواره دا بهینیت که له نیوان ده رگای که عبه و به رده په شه که دایه و پیی ده وتییت: (الملتزم).

وه دروسته له و کاته دا دوا بکات و وه دروستیش له ئاستی ده رگای که عبه بوه ستییت و دوا بکات بی ئه وه ی دهست و سنگی به دیواره که وه بنیت. به لام نه گه ر له ئاستی ده رگا تیپه ری بۆی ناگه ریپته وه و ئاوری بۆ ناداته وه.

^(١) وه نه گه ر له (حیض) پاک نه پۆوه تا ئه و کاته ی که تر سا له وه ی فریای وه ستانی عه ره فه نه که و ی، ئه وه نه گه ر نییه تی عومره ی بویت ده یگۆریت بۆ هه ج وعومره (قران)، وه ده چیت بۆ عه ره فه و دوا ی ته نها یه ک ته و اف و سه عی ده کات بۆ هه جه که یشی و عومره که یشی له رۆژی جه زن، یان سی پۆژه که ی دواتر تا کۆتایی مانگی (ذوالحجة). وه نه گه ر پیش ته وافی ئیفازه (ته وافی گه رانه وه و دابه زین بۆ مه که که) ئافره ت که وته بی نوپژی (حیض یان نفاس) ئه وه پیوسته چاوه ری بکات تا وه کو پاک ده بیته وه، ئه و کاته ته وافه که ی بکات.

هاتن و چوون (السي)

له نيوان سه فاو مهروه

ئینجا له درگای سه فا (الصفاء) وه ده پۆیت به ره و ته پۆلکه ی سه فا، وه که نزيك بويته وه ئەم ئايه ته ده خوینته وه: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۵۸) وه ده لئیت: (نبدأ بما بدأ الله به) واته له سه فا وه ده ست پی ده که م به (سه عی). ئنجا ده چیته سه ره ته پۆلکه ی سه فا تا وه کو که عبت لی در ده که ویت. وه پوو ده که یته که عبه و ده لئیت: (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك و له الحمد، یحی و یمیت وهو علی کل شی قدیر لا اله الا الله وحده لا شريك له، أنجز وعده ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده). سی جار ئەم زیکره ده که یته و سوننته ته له نیوان ئەم سی جار زیکره دوعای خیر بکه یته. له پاشان شوپ ده بیته وه له سه فا وه به ره و ته پۆلکه ی مهروه. وه که له م ریگای نیوان سه فا مهروه گه یشتیته خه ته سه وزه که به خیرایی و به په له ده پۆیت تا ده که یته خه ته سه وزه که ی دووه م .

به لام ئافره تان په له ناکه ن له رویشتن له هیچ شوینیک مه گه ر چۆل بیت و له پیاوان دیار نه بن، ئەو کاته دروسته بو ئه وانیش له م شوینانه به په له پرون. له پاشان به ئاسایی ده پۆیت به ره و مهروه تا سه رده که ویته سه ری، ئەو کاته چیت کرد کاتی گه یشتنه سه فا وه سه ره سه فا، هه مان شتیش ده که یته و ده لئیت: (له پوکردنه که عبه و، الله اکبر ولا إله إلا الله و، دوعا). به لام هیچ جار یتر ئایه ته که ناخوینیته وه. وه ئەمه به یه ک جار (شوط) دا ده نریت له سه عی. وه دوا یی ده گه رییته وه بو سه فا به م شیوه یه ی که هاتیت بو مهروه. وه که گه یشتیته وه سه فا وه ک جار ی پی شوو ده که یته وه به مه دوو جار (۲ شوط) ته واو ده بیت. وه به م شیوه یه پینج جار ی تریش ده پۆیت له نیوانیاند، وه جار ی حه وته م له سه ره ته پۆلکه ی مهروه ته واو ده بیت. وه سوننته ته له پۆیشتنه که ی نیوان سه فا مهروه ئەم دوعایه بکه یته: (رب اغفر وارحم إنك أنت الأعز الأکرم). وه که حه وت جار پۆیشتنه که ی نیوان سه فا مهروه ته واو کرد قرت کورت ده که یته وه. به م چوار ئیشه که (ئیحرام) و (سوپانه وه ی ده وری که عبه) و (پۆیشتنی نیوان سه فا مهروه) و (قز کورت کردنه وه) بوو عومره ته واو ده بیت. وه به مه ئیحرامه که ت ده که یته وه هه موو ئەو شتانه ی که کاتی ئیحرام لیت حه رام کرابوون بو ت حه لال ده بنه وه تائیحرام به ستنه وه ت بو حه ج پۆژی (۸ ذوالحجة).

پۆژی یه که می حه ج

پۆژی (۸ ذوالحجة) ئیحرام کردن بو حه ج.

له پۆژی هه شته می (ذوالحجة) که پی ده وتریت: (يوم الترویة) له شوینی خۆته وه له مه که ئیحرام ده به ستیت بو حه ج، به م شیوه یه ی که له میقات ئیحرامت کرد، واته: خۆت ده شوریت و پیاوان بو نی خۆش له خویان ده دن و، دوا یی دوو پارچه قوماشه که ی ئیحرام ده که یته بهرت، وه نیه تی حه ج ده هی نیت له دلتداو، به ده نگیک ی به رزیش ده لئیت: (لیک اللهم حجا) واته: ئەی خوا یه وه لامی تو ده ده مه وه بو حه ج کردن و، به رده وام ده بم له سه ره وه لام دانه وه ی توو پایه ند ده بم به گو ی رایه لی فه رمانه کانی تو. دوا ی ئەوه ده لئیت: (اللهم هذه حجة لاریاء فیها ولا

سعة). واته: ئەى خوايه ئەوه حەجکە تەنها بۆ پەرزمانەندى تۆ دەیکەم، هیچ پىاى و پىش چاویتى خەلکى و ناوبانگ دەركردن و شوهرت پەیداکردنى تێدانیه. واته بۆ ئەوه حەج ناکەم تاوهکو خەلکى به حاجى بم بینن ناو بانگم بلاو بێتەوه. بەلکو به پاکی تەنها نیەتم لەم حەجە وه لأم دانەوهى فەرمانى تۆو پەزابوونى تۆیه بۆ ئەوهى له گوناهاکانم پاك ببمهوهو بهههشتم به نسیب بکەیت. دواى ئەوه دەکەویتە پى بۆ مینا، وه بەردەوام بەدەنگى بهرزەوه تەلبیه دەکەیت. واته دەلئیت: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك). وه بەردەوام تەلبیه دەکەیت _ بهگوێرهى توانا _ تاوهکو پۆژى جەژن پەمى دەکەیت، ئەو کاته تەلبیه کردن تەواو دەبێت. له مینا نوێژى نیوه پۆو عەسرو مەغریب و عیشا و بەیانى دەکەیت و شەو لهوێ دەمىنیتەوه. وه نوێژه چواریه کان کورت دەکەیتەوه بۆ دوو پەکعت بەلأم کۆکردنەوهى دوو نوێژ بهیهکەوه (واته: جمع) نیه و هەر نوێژهى له کاتى خۆیدا دەکەیت.

پۆژى دووهى حەج

کاره کانی پۆژى عەرەفه (٩ى ذوالحجّة)

دەرچوون بەرهو عەرەفه: ئەگەر خۆر هەلات پۆژى عەرەفه دەکەویتە پى بۆ عەرەفه، وه له پىگا تەلبیه دەکەیت یان: (الله أكبر) دەلئیت. وه له پىگا پىش گەیشتن به عەرەفات له شوینیک دادەبەزیت که پى دەلئین (نەمیره) _ ئەگەر بۆت گونجا _ وه تاوهکو پىش نیوه پۆ لهوێ دەمىنیتەوه. دواى که نیوه پۆ داهاات تۆزیکى تر دەپۆیت و دەگەیتە شوینیکى تر پى دەلئین: (عورنه) له پىش عەرەفەیه، وه لهویش لادەدەیت و خەتیب وتار دەدات و نوێژى نیوه پۆو عەسرو دوو پکات به جەماعەت له گەل خەلکى دەکات له کاتى نیوه پۆو کورتیشیان دەکاتەوه بۆ دوو پکات، وه هیچ سوننهتى پىش و پاشى له گەل ناکەن. وه هەر که سیکش بۆی نەکرا به جەماعەت پابگات، ئەوه خۆى هەردوو نوێژه که به کورت کراوهى له کاتى نیوه پۆدا دەکات، جاخۆی به تەنها بێت، یان به جەماعەت له گەل ئەو که سانه دا که وهکو ئەون.

دواى نوێژ ئەو شوینە که (عورنه) ی ناوه جى ده هیلئیت و دەچیت بۆ عەرەفه^(١)، وه ئەگەر توانیت بچۆ بۆ لای بەردەکانى ژیر شاخى عەرەفه (دامینى عەرەفه) وه لهوێ بوهستەو بمینەوه، ئەگەر نەگەیشتیتە ئەویش ئەوه له هەر شوینیکى ترى عەرەفه بوهستیت هەر وهستانەو دروستە. وه سوننهت نییه سەرکهویتە سەر کیوى (پەحمه) له عەرەفات و لهوێ بوهستیت . وه له هەر شوینیکى ترى عەرەفه وهستایت پوو دەکەیتە قیبلەو دەست بەرز دەکەیتەوهو دوعا دەکەیت وتەلبیه دەکەیت. وه به زۆرى ئەم تەهلێله ده لئیت: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شي قدير). وه بەردەوام ئاوا زیکرو تەهلێلهو دوعاو تەلبیهو پارانهوه دەکەیت تا پۆژ ئاوا دەبێت. وه زۆر داوا له خوا بکه ئازدت بکات و پزگارت بکات له دۆزهخ، چونکه هیچ پۆژیک نیه به ئەندازهى پۆژى عەرەفه خوا بهنده له ناگر ئازاد بکات. وه لهو پۆژەدا پەروەردگار فەخر دەکات له سەر فریشتەکانى بهو بەندانەى که له عەرەفه دەستیان بەرزکردۆتەوهو لى دەپارێنەوه. جا برای حاجى و خوشكى حاجى گوى مەده ماندو بوون و بەردەوام بهو بپارێوه، وه هەر وهها ئەم کاته پىرۆزهى عەرەفه له دەست نەدەیت

(١) دنیایى تەواو لیکه لهوهى که له ناو سنورى عەرەفاتدا بوهستیت، چونکه ئەگەر له ناو خاکی عەرەفه نەوهستایت ئەوه حەجە کهت بهرناکهویت و بهتاله.

بەقسە کردن و دانیشتن و خەوتن و گەپان و سوال کردن و وینه گرتن و سواری و شتر بوون!! وە سوننەتە ئەم پۆژە بە پۆژوو نەبیت کە بۆ حەج چوویتە عەرەفە. وە پاوەستانی عەرەفە پوکنیکی حەجە و هەر کە سیک له بەشیکی ئیوارە ی عەرەفە یان شەوی جەژن له عەرەفات پانە وەستیت حەجە کە ی بەتالە. کە وەستانە کەت له پۆژدا بوو ئەوە پیویستە لەوی بمینیتە وە تاخۆر ئاوا بوون، وە جیھیشتنی عەرەفە پیش ئەو کاتە حەرامە و هەرکەسی وابکات ئەوە دەبیت داوای لیخۆش بوون له خوا بکات و فیدیە یەکیش بدات کە سەربیرینی حەیانیکە له حەرەم بۆ هەژارانی ئەوی.

دوای پۆژ ئاوا بوونی ئیوارە ی عەرەفە

ئینجا دەکەویتە گەپانە وە بەرەو شوینیک پیی دەلین (موزدەلیفە)، وە زۆر بە هیمنی و لەسەر خۆی دەپۆیت و پەلە و پالە پەستۆ ناکەیت، بەلام ئەگەر چۆلای هەبوو بەخیرایی دەپۆیت. جا کە گەیشتیته موزدەلیفە بانگ دەدەیت ئەگەر بەتەنها بوویت له گەیشتندا، وە ئەگەر کۆمە لیکیش بەیەکە وە بوون ئەوە یەکیکیان بانگ دەدات و قامەت دەکات و ئەو کاتە له موزدەلیفە وە نوێژی مەغریب دەکەن سی پەکەت، وە دوایی تەنها قامەت دەکەیت و نوێژی عیشا دەکەیت بە کورت کراوایی بۆ دوو پەکەت، وە نابیت نوێژی مەغریب له کاتی خۆی بکەیت له عەرەفە، وە هیچ سوننەتیان له گەلدا ناکەیت، وە دواشیان ناخەیت بۆ نیوہی شەو.

دوای نوێژی عیشا دەخەویت تاوہکو بەیانی، وە کە بەیانی بۆوہ بانگ دەدەیت _ ئەگەر بەتەنها نوێژ بکەیت_ وە قامەت دەکەیت و نوێژی بەیانی دەکەیت له کاتی خۆیدا له موزدەلیفە. وە نوێژکردنی بەیانی له موزدەلیفە واجبیکە حەجە و دەبیت هەر لەوی بکریت تەنها ژنان و پەک کەوتەکان نەبن کە دروستە بۆ ئەوان دوای نیوہی شەو موزدەلیفە جی بهیلن و بگەرپنە وە (مینا) له ترسی ئیزدیحام و پالە پەستۆی کاتی گەپانە وە ی خەلکی له موزدەلیفە وە بۆ مینا. دوای نوێژی بەیانی ئەگەر توانیت دەچیت بۆ (المشعر الحرام) کە کیویکی _ بچوکە له موزدەلیفە و مزگەوتی موزدەلیفە ی لەسەر دروست کراوہ و بە کیوہ کە دەلین (قەزەح) وە لەسەر کیوہ کە پروو دەکەیتە قیبلە و (الحمد لله، الله اکبر ولا اله الا الله) و دوعا و زیکری خوا دەکەیت له (المشعر الحرام) تاوہکو دەرووبەر پرووناک دەبیت. وە ئەگەر نەشچیتە (المشعر الحرام) ئەوہ دروستە له هەر شوینیک موزدەلیفە بمینیتە وەو زیکرو دوعا بکەیت. وە پیش خۆر دەرکەوتن دەکەویتە گەپانە وە بۆ (مینا) بە لەسەر خۆی و ئارامییە وە بە تەلبیە کردنە وە. وە کە گەیشتیته ئەو شوینە ی مینا کە پی دەلین (بطن محسّر) پۆیشتنە کەت خیرا دەکەیت ئەگەر مەجالت بوو؛ چونکە لەو شوینە فیلهکانی ئەبرەهە ی کافر وەستان و ماندوو بوون، وە له جاهیلیەتدا لەوی وەستان، بۆیە پیغەمبەر ﷺ بە پیچەوانە ی ئەوان بە خیرایی و ئازایی لەوی دەپۆیشتن، نەک ماندوو بیت و بوەستیت.

ئینجا ریگە ی ناوہ پراست دەگریتە بەر کە دەگەرپتە وە بۆ (مینا) بۆ سەر (الجمرة الكبرى) کە پیی دەوتریت (جمرة العقبة) کە ئاخەر جەمرە یە و لە هەموویان نزیکترە له مەککە وە.

رۆژی سیهه می هج

کاره کانی رۆژی (١٠ ای ذو الحجة)

(رۆژی جهژن و قوربانی) یوم الحج الاکبر

یه که م کار له م رۆژه دا :

(رمی جمرة العقبه)

دوای گه رانه وهت له موزده لیفه یه که م کارت له و رۆژه دا په می جهمره ی عه قه به ده بیئت به حهوت به ردی توژیک گه وره تر له دنکه نوک یه که له دوای یه که وه له گه ل ه اویشتنی هر به ردیک ده لئیت (الله اکبر) وه له مینا به رده کان کۆده که یته وه بۆ به رد باران کردنی (رمی), واته ه اویشتنیان بۆ ناو حه وزه که. وه له کاتی ه اویشتنی به رده کان روو ده که یته حه وزه که و لای چه پت ده که و یته لای مه که و لای پاستیشت ده که و یته لای مینا. به م شیویه سوننه ته. وه په می و به رد ه اویشتنه ناو حه وزه که عیباده تی که خوا ده زانیت حکمه ت چیه تیایدا به لام حاجی ملکه چی خوی ده نوینیت و ئەم عیباده ته ش ده کات و خواش به گه وره داده نیئت و له گه ل ه موو به رد ه اویشتنی کیش ده لئیت: (الله اکبر).

وه بئ شەرعیه که به ردی گه وره و تاکه نه عل به اویت. وه دروست نیه پیش خۆر ه لاتن به رده کان به اویت مه گه ر له وانه بیت که روخسه تیان پیدرابوو دوای نیوه ی شه و له موزده لیفه بگه پرینه وه بۆ مینا له ئافره تان و لاوازن و خاوه ن عوزده کان. وه که په می کرد (واته به رده کانی ه اویشتن) کۆتاییش دینیت به ته لیبه کردن, چونکه دوای په می له ئیحرام ده رده چیت, ده رچون و کردنه وه ی یه که م (التحلل الأول), به لام باشتر وایه ئیحرام نه که یته وه^(١) تا وه کو له دوای په می: سه رتاشین یان سه ر برینیش نه که یه ت, چونکه هه ندیک له زانایان فه رموویانه : ئیحرام کردنه وه ی یه که م به م دوو کاره ده بیئت له کاره کانی ئەو رۆژه. وه دروسته په می دوا بخات بۆ دوای نیوه رۆ و تا وه کو شه و ئەگه ر پیش ئەو کاته نا په حه ت بیئت. دوای ته و او بونت له به رد ه اویشتنه که ت. هه موو شته حه رام کرا وه کانی کاتی ئیحرامت بۆ حه لال ده بیته وه ته نها چونه لای خیزانت نه بیئت. وه پۆشاک ی ئیحرام لا ده به یه ت و جله ئاسییه کانی خۆت له به ر ده که یته وه ئەگه ر حه یوانیشت سه ر نه بری بیئت و قژیشت نه تاشی بیئت^(١). به لام بۆ ئەوه ی ئاوا له جله کانی خۆتدا بمیئیته وه له ئیسراحه تدا بیئت, ئەوه له و رۆژی قوربانیه دا ده بیئت بگه پریته وه بۆ که عبه و حهوت جار بسورپیته وه به ده ورری که عبه دا واته (طواف الافاضه) بکه یه ت پیش مه غریب, چونکه ئەگه ر پیش شه و داها تان ئەم ته وافی گه رانه وه یه (الافاضه) نه که یه ت ئەوه ده بیئت جلی ئیحرام بکه یته وه به رت, وه پیش به رد ه اویشتنه که ت ده چیته وه حاله تی ئیحرامه وه, چونکه پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ان هذا یوم روخص لکم اذا انتم رمیتم الجمرة ان تحلوا من کل ما حرمتن منه الا النساء, فاذا أمسیتم قبل تطوافوا هذا البيت صرتم حرما لهیتکم قبل ان ترموا الجمرة قبل ان تطوفوا به)^(١).

^(١) واته له ئیحرام ده ر نه چیت.

^(١) بروانه الشرح المتع (٧/ ٣٦٤-٣٦٥).

^(١) صحیح - بروانه الشرح المتع (٧/ ٣٧٢). ئەمه رای هه ندیک له زانایانه به لام زۆر به یان له سه ر ئەوه ن که ئەم حدیسه شازه و مه قبول نیه چونکه

ئەگه ر مه قبول بوایه, ئەوا له ناو هاوه لانی و شوئیکه وه ته کانیدا ئیشتی پیده کرا.

دووم کاری رۆژی قوربانی (النحر أو الذبح)

دوای بهرد هاویشتنه که سوننه ته بچیت بۆ شوینی حەیان سەربرین (النحر) و لەوی مه پیک سەرده بریت یان حەوت که س به شداری ده که ن له کرینی وشتریک یان مانگایه ک و سەری ده برن .
وه له هەر شوینیکی مینا و مه کهکه سەر بپردریت هەر دروسته و ئەگەر بۆ خوشت سەری نه بریت و وه کیلی لیبگریت هەر دروسته ، به لام دروست نیه له شوینیکی تر سەربریت وه که ئەوانه ی که ده لاین له ولاتی خۆمان سەری ده برین !! ، چونکه شوینی سەر برین ته نها مینا و مه کهکه یه .

وه ههروه ها نابیت پیش رۆژی قوربانی سەربردریت ، چونکه کاتی سەربرین ته نها رۆژی قوربان و سی رۆژه کانی تری دواییه تی (آیام التشریق) . وه که فریا نه که وتیت یان حەزت نه کرد رۆژی قوربانی سەربرینه که بکه ییت ئەوه ده توانیت دوای بخه ییت بۆ هەر رۆژیکی تر له سی رۆژه کانی تری دوای جه ژن .

وه کاتی سەربرین ، حەیان که ده خه یته سەر لای چه پی و پوی پی ده که یته قیبه له قاچی راستت ده خه یته سەر لای راستی حەیان که وه به دهستی چه پ سەری ده گریت و به راستیش به چه قویه کی تیژ سەری ده بریت ، هاوکات له گەل سەربرین ده لیت (بسم الله ، والله أكبر ، اللهم هذا منك ولك ، اللهم تقبل مني) واته : به ناوی الله ئەم حەیان سەرده بریم و خوا گه وره تره له هه موو شتیک ، ئەی خوایه ئەم حەیان نیعمه تیکی تویه پیت به خشیوم و منیش هەر بۆتوی سەر ده بریم له پیناوی تۆ ، ئەی خوایه لیم قه بول بکه .

که واته سەر برینی حەیان ده بیت ته نها له پیناوی خوادا بیت و به ناوی ئەوه وه بیت ، وه نابیت له سەر قه بری پیاو چاکان یان به ناوی پیاو چاکان و بۆ ئەوان سەر بپردریت ، چونکه ئەوه شیرکه و بهر له عنه تی خوا ده که ویته ، پیغمبر ﷺ ده فه رمویت : (لعن الله من ذبح لغير الله)^(۱) وه بۆت هه یه له حەیان که ی خۆت بخۆیت و بریکیشی لی هه لبگریت بۆ رۆژانی تر .

وه پیوسته به شی هه ژارانی لی بدەیت . وه ئەگەر توانای کرینی حەیان نه بو ، یان ده ستت نه که وت ئەوا سی رۆژی دوای جه ژن به رۆژو ده بیت و دروستیشه پیش رۆژی عه ره فه سی رۆژه که بگریت ، وه که گه راپته وه بۆ ولاتی خۆت حەوت رۆژی تر به رۆژو ده بیت که ده کاته ۱۰ رۆژ له بری حەیان سەربرینه که .

سیهه م کاری رۆژی قوربانی (الحلق أو القصر)

دوای حەیان سەربرینه که قژی خۆت کورت ده که یته وه یان ده یتاشیت ، وه تاشینی خیرتره بۆ پیاوان ، به لام ژنان به ئەندازه ی سەر په نجه یه ک ده برن له قژیان به گشتی .

به لام برای مسولمان باشتر وایه ئیحتیات بکه ییت و هه ولی ئەوه بدەیت له هه مان رۆژدا ته وافی دابه زین (افاضة) بکه ییت ، بۆ ئەوه ی له م خیلافه رزگاریت و کاریشت به حه دیسه که کردییت والله اعلم .

چوارہم کاری پوژی قوربانی

(طواف الافاضة)

دوای ئەمە لە ھەمان رۆژدا پیاوان بۆنی خویش لە خوێان دەدەن، و ھەردوولا دەگەرێتەو ھە (المسجد الحرام) بۆ ئەنجامدانی تەوافی ئیفازە واتە تەوافی گەرانەو بە دەوری کعبە، و ھەروەھا بۆ ھاتن و چونی (سەعی) نێوان سەفاو مەرھ.

و ھەر چۆن لە کاتی ھاتنت بۆ کعبە یە کەم جار دەسورپیتەو بە دەوری کعبە و نێوان سەفاو مەرھ، لە (طواف) بە ھەمان شیوەش (طواف الافاضة) دەکەیت، و دەسورپیتەو بە دەوری کعبە و نێوان سەفاو مەرھ. بەلام لەم جارەیاندا شانی راست دەرخاھیت و بە جلە ئاسایەکانی خۆت تەواف دەکەیت و، لە سێ خولی (سورپانەوہی) سەرەتاشندا پەلە ناکەیت لە پویشتندا.

و ھەر کە ھەجی تەنھا (افراد)، یان ھاوتا لە گەل عومرہ (قران) بکەیت، ئەو تەنھا بە دەوری کعبەدا تەواف دەکەیت، بەلام ئەمجارە سەعی و پویشتنی نێوان سەفاو مەرھت لە سەرنیہ، ئەگەر لە گەل تەوافی (القدوم) سەعی و پویشتنی نێوانیان کردبیت.

و ھەر دوای ئەم تەوافی گەرانەوہیہ (طواف الافاضة) ھەموو شتیکی لی قەدەغەکراو بە ھۆی ئیحرامت بۆ ھەلال دەبیتەو دەتوانیت بچیتە لای خیزانیش.

و ھەر دوستانە تەوافی گەرانەوہ لە پوژی قوربانیدا نەکەیت و کاتی سەفەر کردن بیکەیت بە یە کجاری لە جیاتی تەوافی بە جیھیشتن (طواف الوداع). بەلام ئەگەر لە پوژی قوربانیدا (طواف الافاضة) نەکات پێش مەغریب ئەو دەبیت دوای مەغریب جلی ئیحرام بکاتەو بەری تاوھکو تەواف دەکات و ئەو کاتە ھەموو شتەکانی بۆ ھەلال دەبنەو. و ھەر کە لە پێشتر باسما کرد.

ووتمان سوننتە پوژی جەژن ئەم چوار کارە یە ک لە دوای یە ک بکەیت:

- یە کەم جار رەمی

- دووہم جار سەربرین

- سێھەمیش قژ تاشین

- لە پاشان تەواف، بەلام ئەگەر پاش و پێشیان بکات و بەم تەرتیبە نیان کات ھەر دروستە.

پوژی چوارەمی حج

کارەکانی شەوو پوژی (۱۱ ذوالحجۃ)

و ھەر دوای تەوافی ئیفازەو سەعی دەگەرێتەو بۆ مینا، و سێ شەو^(۱) پوژ لەوێ دەمینیتەو، و ھەر لە ھەرسی پوژەکاندا (دوای نیوہ پوژیان) بەرد دەگریتە ناو ھەرسی ھەزەکانی بەرد تیدا فریدان (الجمرات) بەم شیوەیہی کە پەمیت دەکردو بەردت دەھاویشت:

(۱) مانەوہی شەو لە مینا واجبە لە سەر غەیری ژنان و بچۆن تانیا و خواوہن عوزرہ کان.

۱. یەکەم جار دەست دەکەیتە بەرد ھاویشتنە حەوزی یەکەم (الجمرە الاولى) که نزیکترین حەوزە لە مزگەوتی (خیف) . جا که لە بەرد ھاویشتنە که بویته وه تۆزیک بە لای راستدا دەچیتە پێشەوه و پوو و قیبلە ماوہ یەکی زۆر رادەوہ ستیت و دەست بەرز دەکەیتە وه و دوعا دەکەیت . وه ئەگەر نەشت توانی زۆر بوہ ستیت ئە وه که میک هەر بوہ ستە بۆ دوعا کردن .

۲. دوایی دیت بۆ حەوزی دووہم (الجمرە الثانية) وه حەوت بەردەکە ی بۆ دە ھاویت , ئە مجار لای چەپ دەگریت و پوو و قیبلە دەوہ ستیت ماوہ یەکی زۆر و دەست بەرز دەکەیتە وه و دوعا دەکەیت . ئەگەر نەتوانی با که میکیش بیئ هەر دوعا بکە .

۳. لە کۆتایدا بۆ حەوزی سیہەم (جمرە العقبة) , وه بە هەمان شیۆه (پەمی) دەکەیت بە شیۆه یەک که که عەبە بکەوێتە لای چەپت و میناش بکەوێتە لای راست . وه دوایی پاناوہ ستیت و یە کسەر دەگەرێتە وه بۆ مینا .

رۆژانی پینجەم و شەشەمی حەج کارەکانی رۆژی (۱۲ و ۱۳ ی ذوالحجّة)

وه رۆژی دووہم و سیہەمیش لەو سێ رۆژە دیاری دەکەن (۱۲، ۱۳) ی ذوالحجّة وه که یەکەم رۆژەکە ی (۱۱) ی ذوالحجّة دەکەیت .

وه دروستیشە تەنھا دوو رۆژ بمینیتە وه لە مینا بۆ پەمی کردن و دوایی بگەریتە وه مەککە و شەوو رۆژی سیہەم نەمینیتە وه بۆ پەمی . بە لām مانە وه تەو خیرترە . بە لām ئەگەر رۆژی دووہم (۱۲) ی ذوالحجّة تاوہ کو خۆر ئاوا مینات بە جی نە هیشت , ئەوا واجبە سیہەم شەوو رۆژیش ۱۳ ی ذوالحجّة بمینیتە وه هەمان کاری رۆژی پێشتر بکەیتە وه .

وه دروستە ئەو شەوانە ی که لە مینا دەمینیتە وه سەردانی (المسجد الحرام) بکەیت و تەواف بە دەوری کە عەبە دا بکەیت , حەوت جارو دوو پەکعاتی سوننە تیشیان لە دوا بکەیت لە پشت مەقامی إبراهیم , چونکە خیرکی زۆر گەورە یە . وه بەم جۆرە تەوافەش دەوتریت تەوافی سەریە خو بۆ لە خوا نزیک بونە وه , وه تەنھا سوننە تەو بە جلی ئاسییه وهش دەکریت .

وه پێویستە ئەو رۆژانە ی مینا نوێژە فەرزە کانت بە جەماعەت بکەیت و باشتریش وایە لە مزگەوتی (خیف) بیئ ئەگەر توانیت . چونکە ۷۰ پێغەمبەر نوێژیان لیکردوہ .

وه که دوو یان سێ رۆژەکە ی مینا تەواو بوو ئەوا واجباتەکانی حەج تەواو بون و دەگەریتە وه بۆ مەککە و بە گۆیرە ی گونجانی خۆت دەمینیتە وه , وه هەول بەدە ئەو ماوہ یە هەر لە مزگەوت بیت , چونکە یەک نوێژی ئەو مزگەوتە بە (۱۰۰,۰۰۰) سەد هەزار نوێژی شوینی تر هە یە وه زۆر تەواف بکە .

دوای ته و او بوونی هه ج

ته وافی مال ئاواپی

(طواف الوداع)

که کاتی رویشتنه وه ت هات و ویستت مه ککه جی بهیلت، ئه وه پیویسته له سه رت ئاخرشت به ده وری که عبه دا
 هوت جار بسورپیته وه و ته وافی مال ئاواپی (طواف الوداع) بکهیت، به بی سه عی له نیوان سه فاو مه روه .
 به لام ئه گه ر ئافره ت که له حاله تی (حیض یان نفاس) دا بوو، ئه وا پوخسه ت دراوه به بی ته وافی مال ئاواپی مه ککه
 جی بهیلت.

وه له کۆتایدا قاچی چه پت پیش بخه و له مزگه وت وهره ده ره وه بلی: (اللهم صل علی محمد وسلم، اللهم إني أسألك
 من فضلك).

وه سوننه ت نیه بچیت بو ئه و مزگه وتانه ی تری مه ککه و ده وری مه ککه .
 وه هه روه ها سوننه ت نیه بچیت بو ئه شکه وتی (حراء) و شوینه واره کانی تر .
 وه سوننه ت نیه به تایبه ت بو نویت بچیت بو مزگه وتی عائیشه له (ته نعیم) .
 به لکو ئه و چوانه ت هه مووی بی سو ده و مه سره فیکی بی خیره و کاریکی داهینراوه و بی به لگه یه .

قه دهغه کراوه کان به هو ی ئیحرام

(محظورات الإحرام)

له ئیحرامدا چه ند شتیك هه رام ده بن:

۱. تاشینی موی قزو لاشه، یان کورت کردنه وه ی.

۲. نینۆک کردن.

۳. عه ترو بو نی خو ش به کارهینان بو لاشه ت و پۆشاکت دوای ئیحرام به ستن.

۴. پاو کردن له دهشت و خواردنی ئه و نیچره ش که بو تو پاو کرابیلت.

۵. جیماع کردن.

۶. ماچ کردنی خیزان و دهست لیدانی به شه هوه ت و سه یرکردنی به شه هوه ت.

۷. داخوازی ئافره ت و ماره کردنی.

۸. له به رکردنی جلی دووراو بو لاشه، وه ک فانیله و بیجامه و شو رت..... بو پیاوان

۹. سه ر داپۆشین پاسته وخو به میزه ر یان کلاو..... بو پیاوان

۱۰. داپۆشین ده م و چاو به نیقاب بو ژنان.

۱۱. له دهست کردنی دهست کیش بو ژنان.

وه هه رکه سیك یه کیك له م شته قه دهغه کراوانه بکات به نه زانین یان له بیرچوون یان زوری لیکران، ئه وه نه تاوانی

له سه ره و نه فیدییه .

به لام ئەگەر دواى زانین به عەمدى به ئیختیاری خۆى شتیك له مانه بکات، ئەوه تاوانى کردوووه و پێویسته دەست هه لگرت له قەدەغه کراوه که و حوکه کهشی به م شیوه یه ی خواره و هیه به کورتی:

۱- ئەگەر جیماعی کرد پێش رەمی جەمره ی عەقە به له پۆژی جهژن، واته پێش له ئیحرام دەرچونی یه که م، ئەوه فیدیه یه کی قورسی له سەر هه که بریتیه له سەر برینی و شتریک وه حه جه که یشی به تال بۆته وه.

۲- ئەگەر راوی کرد بێت و حەیانى کوشت بێت ئەوه فیدیه که ی بریتیه له سەر برینی وینە ی ئەو حەیانە ی که کوشتوو یه تی.

۳- ئەگەر قزى کورت کرد بێته وه، یان تاشى بیتی، یان نینۆکی کرد بێت، یان سەرى داپۆشى بێت، یان بۆنى خۆشى له خۆی دابیت، یان چوبیته لای خیزانی دواى له ئیحرام دەرچونی یه که م، یان ماچی کرد بێت و دەستی کرد بێت به شه هوه ت و گالته ی له گەل کرد بێت به و جۆره، یان جلی دووراو بۆ لاشه ی له بهر کرد بێت، ئەوه فیدیه که ی بریتیه له هه لبژاردنی یه کیک له م سى شته:

ا. به خشینی سى (صاع) واته دوانزه مشت خۆراك به شهش فه قیر، واته هه ر دوو مشت بۆ فه قیریک.

ب. یان سى پۆژ به پۆژو بون.

ج. یان سەر برینی مه پیک.

۴- وه ئەگەر داخوای ئافره تی کرد، یان مارە ی کرد، ئەوه هیچ فیدیه یه کی له سەر نیه.

وه چەند حوکمیکی تریش هه یه سه باره ت به کردنی ئەم قەدەغه کراوانه بۆ زانینیان برۆانه کتابة گه وره کان یان پرسیار بکه له زانایان، به لام له بهر کورتی و به په له یی لیره دا درێژه مان پى نه داوه.

حیکمه ت چیه له سه فه ری مه دینه ؟

سوننه ته سه فه ر بکه ی بۆ شارى مه دینه له بهر خاترى مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه یه ک نوێژ له و مزگه وته دا خیری هه زار نوێژی هه یه، به لام دروست نیه به تاییه ت به نیه تی زیاره تی قه بری پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی سه فه ری مه دینه بکه ی ت، چونکه سه فه ر بۆ مزگه وته که یه تی نه ک بۆ قه بره که ی. به لام که له بهر مزگه وته که ی سه فه رت کرد ئەو کاته دواى دوو ره که عت سوننه تی (تحية المسجد) (یان دواى نوێژی فه رز که قامه تی بۆ کرابوو)، ده چیت بۆ زیاره تی قه بری پیغه مبه ر ﷺ وه هه روه ها قه بری أبوبکرو عمر (ره زای خویان لی بێت) وه سه لامیان لی ده که ی ت، به لام وریابه له هاوار لی کردنیان و داواى یارمه تی و شه فاعه ت کردن لیان و سورانه وه به ده وریاندا و ده ست له سه ر ده ست دانان کاتی راوه ستان به رامبه ریان وه ک له نوێژدا راده وه ستیت. وه به تاییه ت رپوو مه که ئەوان له کاتی نوێژو دوعا، وه پالە په ستۆ دروست مه که و خه لکی ئەزیه ت مه ده له ده وری قه بره که و له ره وزه (نیوان ژوری پیغه مبه ر ﷺ و مینه ره که ی)، وه نوێژی ره وزه هیچ تاییه ت مه ندیه کی تیدا نیه و خیرتر نیه له نوێژی شوینیکی تری مزگه وت، به لکو هه ولبده له ریزی پیشه وه نوێژه که ت له گەل جه ماعه ت بکه، ئەوا خیرتره. وه که چوینه ده ره وه ی مزگه وت پاشه و پاش و رپوو له قه بر مه چۆره ده ره وه، به لکو به ئاسایی خۆت قاجی چه پت پێش بخه و بلی: (اللهم صل علی محمد، اللهم إني أسألك من فضلك). وه وریابه له مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ ده نگ به رز نه که یته وه، وه ده ست به په نجه ره و دیواری ژوره که دا مه هینه بۆ به ره که ت.

وہ بازیاتر مانەوہ کەت لە مەککە بیټ نەک لە مەدینە، چونکە نوێژیکی مزگەوتی مەککە (المسجد الحرام) بە سەد ھەزار نوێژ ھەیە.

وہ ئەو حەدیسە راست نیە کە دەلێت: ھە کەسێک چل نوێژ لە مزگەوتی پێغەمبەر ﷺ بکات ئەوہ پزگاری دەبیټ لە نیفاق و لە عەزاب. وە دروست نیە بەھۆی ئەم حەدیسە لاوازە ھەفتەیک خۆت بەھێلێتەوہ لە مەدینە!! .

وہ حەج و عومرە ھیچ پەیوەندیەکیان نیە بەشاری مەدینە و قەبری پێغەمبەر ﷺ، بۆیە ھەر کەسێک سەفەر نەکات بۆ مەدینە حەجەکی ھیچ زیانی لێ ناکەوێت. وە ئەو حەدیسە ی کە دەگێرێنەوہ دەلێت: ھەر کەسێک حەج بکات و زیارەتی قەبری من نەکات ئەوہ لێم دوور کەوتۆتەوہ و حەقی بەجێ نەگەیاندم. حەدیسێکی درۆو ھەلبەستراوہ. وە ھەر وہا پێغەمبەر ﷺ خۆیشی دەچوو بۆ مەککە! .

کەواتە وا مەزانە کە حەج بەجێ چوون بۆ مەدینە تەواو نابێت، یان حەج بۆ ئەوہیە زیارەتی قەبری پێغەمبەر ﷺ بکەیت، نەخێر حەج ھەر بووہ پیش پێغەمبەریش ﷺ.

وہ ئەو کەسە ی دەچێتە مەدینە سوننەتە کە بەدەست نوێژەوہ بچێت بۆ مزگەوتی (قرباء) وە دوو پرەکەت سوننەتی تێدا بکات. چونکە ئەوہ پاداشتی عومرەیکە ھەیە.

وہ سوننەتە بۆ ئەو کەسە ی چووہ بۆ مەدینە زیارەتی قەبرستانی (بەقیع) و قەبرستانی شەھیدەکانی کێوی ئوحد بکات بۆ ئەوہی مردنی بیټەوہ یادو پەندو ئامۆژگاری وەر بگرتێت کە دەبینیت ئەم ھاوہلە بەپێزە خۆشەویستانەش مردوون و دونیایان بەجێ ھێشت دوای خزمەتیکە زۆر بە ئیسلام و تیکۆشانیکە زۆر.

بەلام دروست نیە شتیکە سەر قەبرەکانیان بەبەرەکەت ھەلبگریت، نە گل و نە بەرد، وە سەلامیان لێ بکەو دوعایان بۆ بکە نەک داویان لێ بکەیت و بیان کەیتە واسیتە و شەفاعەت کار، چونکە ئەوہ شیرکە.

وہ سوننەت نیە زیارەتی ھیچ شوینیکە تر بکەیت لە مەدینە، وەک ئەو حەوت مزگەوتە ی کە نزیک پووداوی خەندەق، وە ھەر وہا مزگەوتی دوو قبیلە (قبلتین) و کێوی ئوحد... وە چون بۆ زیارەتی ئەم شوینانە بە تاییەت ھیچ بەلگەیکە لێ سەر نیە و کاریکی داھینراوہ و ماندوو بوون و مەسرەفیکی بێ سوہ.

قەدەغە کراوہکانی مەککە و مەدینە (محظورات الحرمین)

خوای پەرورەدگار چەند تاییەت مەندیەکی بەخشیوہ بەشاری مەککە و مەدینە، بەشیوہیکە وەھا کە خیری خوا پەرستی لە دوو مزگەوتە کە زیاتر لە شارەکانی تر، وە ھەندیک شت لە شارەکانی تر حەلالە کردنیان بەلام لەم دوو شارە حەرامە ئەنجام دانیان، ئەمەش پێژیکی گەورەیکە کە خوای گەورە لەم دوو شارە ی ناوہ، ئەم شتانەش کە قەدەغەن لەم دوو شارە بریتین لەمانە:

۱. پراو کردنی ئازەل و بآئدە، ھەر وہا پاونانیان و ھەلقراوندیان یاخود ھاوکاری کردن لەسەر ئەو کارە.

۲. بپینی پووہ یان دپک تەنھا ئەوہ نەبیټ کە بپینی زەروری بیټ.

۳. ھەلگرتنی چەک تیا یاندا.

۴. ھەل گرتنەوہی شتی وون بوو بە نیسبەت حاجی دروست نیە. وەک پیلوو نەعل و جانناو شتی تریش...

جا ھەر کەسێ ھەر کام لەم قەدەغە کراوانە بکات، ئەوہ گوناھبار دەبیټ و پێویستە داوی لێ بوردن بکات لە خوا، وە ئەگەر پراوکردنە کە لە لایەن کەسێکەوہ بیټ کە لە ئیحرامدا یە ئەوہ خویینی کەوتۆتە سەر.

که واته چونکه ئەو شتانه قه دهغه کراون له و دوو شاره بۆیه پێیان دهوتریت (الحرمین) واته ئەو دوو شاره ی که هه ندی شتیان تیدا حه رام کراوه و پێزیکی تایبته و به رزیان لی نراوه .

ئهو خوینانه ی که له هه جدا واجب ده بن :

١. (دم نُسْكَ) خوینی :

أ- هه جی ئیسراحت (تمتع) : ئەو خوینه بریتیه له سه ر برینی هه یوانیک له لایه ن ئەو حاجیه ی که له مانگه کانی هه جدا ئیحرامه که ی به هه ج به ستوه و دوا ی ته واا کردنی عومره که ی ئیسراحت ده کات ئنجا ئیحرامی تر ده کات بۆ هه ج واته هه جی (ته مه توع) بکات .

ب- وه هه روه ها له سه ر ئەو که سه شه که هه جی یه ک خستن و هاو تا کردنی له گه ل عومره (حج القران) ده کات، واته : ئیحرام ده کات بۆ هه ردوکیان (به هه ج و عومره به یه که وه (قران) .

خوای په روه ردگار فه رمویه تی : ﴿ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ﴾ (البقرة: ١٩٦).

واته : هه ر که سی و یستی به هه مه ند بی له عومره تا کاتی هه ج - واته ئیحرامی به ست به عومره وه دوا یی به هه مه ند بوو به ئیسراحت کردن و رابواردن تا کاتی ئیحرام به ستن به هه ج هه ر له مه ککه وه بی ئەوه ی بشگه پێته وه بۆ (میقات) ، ئەوه به رامبه ر به و نیعمه تی (به ئیسراحت ئیحرام به ستن له مه ککه و به جی هینانی دوو عیبادت له سه فه ری کدا) ، پێویسته چی بۆ هه ل سوپا و له ده ستی هات هه یوان سه ر به ری ، به لام ئەگه ر چوو بۆ میقات و ئیحرامی به ست ئەوه به ده له که ی (بریتیه که ی) له سه ر نیه .

تیبینی : ئەو هه یوان سه ر برینه له به رامبه ر ئەو نیعمه ته گه وره یه ی خوایه که هه ردوو عیبادته که ی هه ج و عومره له ته نها سه فه ری کدا به جی ده هینیت بی ئەوه ی بۆ عیبادته ی دووه میش بگه پێته وه بۆ میقات به جیا له جاری یه که م . که واته هه جی جووری قیرانیش هه یوان سه ر برینی تیدا یه . به لام هه جی ته نها و بی عومره ئەو خوینه ی تیدا نیه و ئەو عیبادته ی هه یوان سه ر برینه ی تیدا نیه ، چونکه عیبادته ی عومره شی تیدا نیه .

٢. خوینی فیدیه : ئەو خوینه یان واجب ده بیت له سه ر ئەو حاجیه ی که له حاله تی ئیحرامدا قژی ده تاشیت به هوی

نه خووشیه که وه پێویستی کرد سه ر بتاشی ، یان به هوی ئازاریک که له سه ریدا بوو، یان برینیکی یان په یدا بونی ئەسه پی تیایدا . خوای گه وره فه رمویه تی : ﴿ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ ﴾ (البقرة: ١٩٦) . واته : سه رتان مه تاشن (واته ئیحرام مه شکینن) تا وه کو قوربانیه که ئەگا به جی خوی له پوژی جه ژن^(١) . ئنجا ئەگه ر یه کی له ئیوه ناچار بوو سه ری بتاشیت به هوی نه خووشیه که ئەبوو سه ر بتاشی ، یا ئازاریک له سه ریا بوو، وه ک : (سه ر ئیشه ، یان برین یان ئەسه پی) ئەوه ئەگه ر سه ر بتاشی ئەبی له بارته قای ئەو سه ر تاشینه (بریتیه که) فیدیه یه ک بدات که بریتیه له :

أ- به پوژوو بونی سی پوژ .

ب- یان خیریکی که خو راکی شه ش هه ژاره (هه ر هه ژاره ی دوو مشت) .

ت- یان سه ر برینی مه پیک یان بزنیکی .

(١) تیبینی / ئەو ئایه ته به لگه یه له سه ر ئەوه ی که سه ر برینی هه یوان به نیسه ت حاجی کات و شوینی خوی هه یه ، کاته که ی له پوژی جه ژنه وه ده ست یی ده کات وه شوینه که شی حه ره مه ، که واته ئەو حاجیه ی که پێش پوژی جه ژن یان له شوینیکی تری غه یری حه ره م (مه ککه و مینا) هه یوان سه ر ده پرن ئەوه له سوننه ت لایان داوه .

به لام باشتريني ئەم سى فیدییه بریتیه له سەر برینه که، ئنجا پۆژوووه که، هەرچه نده هەر کامیکیشیان بکات هەر دروسته .

که واته : له حاله تى ئیحرامدا پیویسته موسلمان زیاتر له حاله تى کانی تری مل که چ و زه لیلی خوی پهره ردگاری بیته و گوی نه دات به خو جوان کردن و خزمه تى خو کردن، له بهر ئەوه پیویسته موی هیچ شوینیکی نه تاشیت و نه یکات، وه ههروه ها نینۆکی نه کات و بۆنى خووش له خووی نه دات و پۆشاک نه کاته به ى. به لام ئەگەر ناچار بوو بۆ هه ریه کى له م قه ده غه کراوانه ئەو دروسته بیکات به لام پیویسته فیدییه بدات له برى.

٣. خوینی سزا (دم الجزاء) : ئەو خوینه ده که ویتته سهر ئەو که سه ی که له ئیحرامدا پاری نیچیریکی وشکانی بکات ، به لام پاری ده ریا قه یناکات. خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدِيًّا بِأَلْفِ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكُمْ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ﴾ (المائدة: ٩٥) .

واته: ئەى ئەو که سانه ی که بپرواتان هیناوه، نیچیری کیوی مه کوژن له کاتیکدا ئیوه له ئیحرام دابن^(١)، وه ئەگەر که سى له ئیوه ئەو نیچیره بکوژى به قه ستى، ئەوه له سه ریه تى بژاردنى ئەو نیچیره به بریتیه که له وشتره پره شه ولاخ و مه پوبزن به وینه ی ئەو نیچیره ی که کوشتویه تى، واته وه که نیچیره که وابیت له دیمه ن و قه باره دا، یان له هه ر سیفه تیکى تریشدا ئەگەر له دیمه ن و قه باره دا وه که یه که نه بون، وه ئەگەر وینه ی نه بوو ئەوه به نرخی که ی ئەزمیردریت. به شیوه یه که که دوو پیاوی عادل له خو تان ئەو بریتیه دابنن و بپار بدن له سه ر ئەوه ی که ئەوه وینه ی نیچیره کوژاوه که یه ئەو بریتیه ش (فیدییه ش) دیاریه کی نیردراوه که بگاته په ناو ده وره ی مالى خوا، واته پیویسته شوینی سه برپینی و دابه ش کردنى دیاریه که خاکی هه رم بیته. خو ئەگەر له و شوینه نه یکات ئەوه بهر ناکه ویت. ﴿ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ ﴾ یان که فاره تى که بریتیه له خو راکى چه ند هه ژاریک، وه ئەندازه خو راکه که بریتیه له قیمه تى نیچیره کوژاوه که، یان قیمه تى هاوشیوه که ی، وه به و قیمه ته خو راک ده کپدریت و بۆ هه ژاریک مشتیک داده نریت. ﴿ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكُمْ صِيَامًا ﴾ یا له برى خو راکه که به هاوتای خو ی به پۆژوو بیته، واته: له برى خو راکى هه ژاریک پۆژوو بیته.

﴿ لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ﴾ واته هوی دانان و پیویست کردنى بژاردن و که فاره ته که ئەوه یه که ئەو بکوژه بچیزیت سه ر ئەنجامی تالی کاره قه ده غه کراوه که ی، که بریتى بوو له شکاندنى ریزی ئیحرامه که ی، یان ریزی هه رم. **تیبینی:** ئەم سزایه ی باسکرا بۆ که سیک بوو که به قه ستى سنورى هه رم و ئیحرام ده شکینیت و پاری نیچیری کیوی ده کات که سزاکه شى دوو شت بوو:

یه که م : خو ی شایسته ی عه زابى خوا کرد.

دووه م : که فاره تیکى که وته سه ر.

به لام سه باره ت به و که سه ی که ئەو سنوره ده شکینیت به هه له نه که به قه ستى، ئەوه له قورئاندا باسى نه کراوه، به لام له سوننه تدا هاتوو که یه کى له دوو سزاکه ی له سه ره که که فاره ته که یه، به لام تاوانبار نابیت.

(١) تیبینی/ هه ندی له زانایان فه رمویانه : ئایه ته که دوو مانا ده گرتته وه، یه که میان: که له حاله تى ئیحرام دابیت پاری هه رامه جا له هه ر شوینیکی بیته، ههروه ها هه ر که سیک له هه ره میش بیته ئەوه پاری له سه ر هه رامه تیایدا با له ئیحرامیش دابیت، به لام عائشه ره زای خوی لیبت ده لیت: پیغه مبه ر ﴿ فه رموویه تى: هه ندیک گیان له بهر خراین و له هه موو کات و شوینیکیدا هه ر دروسته بکوژرین (قه له ره ش و دوو پشک و مارو سه گی هارو بگر).

۴. خوینی ری لئ گیران (الاحصار) : واجب دہبیت لہ سہر حاجی بہ ہوی نہ توانینی تہ اوکردنی حج لہ بہر نہ خوئی، یان ترسی دوژمن، یان لہ بہر ہر ریگریکی تر بیت . خوی گہ ورہ فہرمویہ تی: ﴿ وَأَتَمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ﴾ .

واتہ: حج و عمرہ تان کہ دہست پی کرد تہ اوای بکہن، ئنجا ئہ گہر پیتان لئ گیرا لہ تہ اوکردنی حج و عمرہ کہ تان دوی ئیحرام بہ ستنہ وہ بہ ہوی دوژمن، یان نہ خوئی، ئہ وہ ئیحرامہ کہ تان بشکینن، ئینجا پیویستہ چیتان بؤ ہل سورہا لہ قوربانی سہری بپرن، (حوشتربئی، یان گا، یان مہر، یان بزن)، بہ لام (حوشتروگا لہبری حوت کہ س دہبیت)، لہ کوئی پیتان لئ گیرا لہ وی حویانہ کہ سہر بپرن ہر وہ ک پیغہ مہر ﷺ و ہا ولانی لہ حودہ بیبہ سہریان بری.

(ری لئ گیرا و حویانہ کہی سہر دہبری و قریشی دہ تاشی، یان کورتی دہ کاتہ وہ بہ مہ لہ ئیحرامہ کہی دہردہ چیت.)

وہ ئہ گہر حویانیشیان دہست نہ کہوت ئہ وہ لہ جیاتی ئہ وہ (دہ) پوژ بہ پوژوو دہبیت وہک (موتہ متیع)^(۱) ئینجا لہ ئیحرامہ کہی دہردہ چیت.

۵. دم الوطاء: ئہ و خوینہ یہ کہ بہ ہوی جیماع کردنہ وہ دہ کہ ویتہ سہر ئہ و کہ سہی کہ لہ ئیحرامدایہ. وہ لہ پیشتر بہ دریژی باسما لئ کرد.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین
وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ أجمعین .

الجمعة، ۱۸ کانون الثانی ۲۰۰۲

۱۴۲۲/۱۱/۵

=====

مالیہ ری بہ ہشت

www.ba8.org

لہ دوعای خیر بی بہ شمان مہ کہن

(۱) تبیینی: کاتیک ئہم خوینہ لہ سہر حاجی واجب دہبیت کہ لہ کاتی ئیحرام کردندا مہرجی ئہ وہی دانہ ناییت کہ ئہ گہر نہ توانی و ریگری لئ پیدایا بو، ئہ وہ لہ ئیحرامہ کہی دہر بچیت. بہ لام کہ ئہ و مہرجہی بؤخوی داناییت پیش وخت ئہ وہ ہیچ خوینی ناکہ ویتہ سہر بہ ئاسایی لہ ئیحرامہ کہی دہردہ چیت ہر چہ ندہ حجہ کہیشی تہ او نہ کردوہ.